

KULTÚRNÉ CENTRUM PRACHATICE
diplovový projekt

KULTÚRNÉ CENTRUM PRACHATICE

diplomový projekt

autor: Patrícia Sičáková
vedúci práce: Doc.Ing.arch Boris Redčenkov
asistent: Ing.arch Vítězslav Danda

Fakulta architektúry
České vysoké učení technické v Praze

poďakovanie

Ďakujem Borisovi a Vířovi za niekoľko semestrov skvelej spolupráce, workshopov a výstav. Za vedenie mojej bakalárskej aj diplomovej práce, za cenné rady a spätnú väzbu.

Ďakujem rodine za možnosť študovať, podporu a pochopenie, a Katke ktorá mi bola vždy oporou.

Január 2020

Index.

analytická časť

04 mesto Prachatice
06 analýzy
14 *galéria Otta Herberta Hajeka a jeho tvorba*

koncept

26 *hlavná myšlienka*

návrh

36 *miesto*
42 *situácia*
44 *axonometrie a pôdorysy*
56 *prepojenie dôležitých priestorov*
60 *perspektívny rez a pohľady*
66 *vizualizácie*

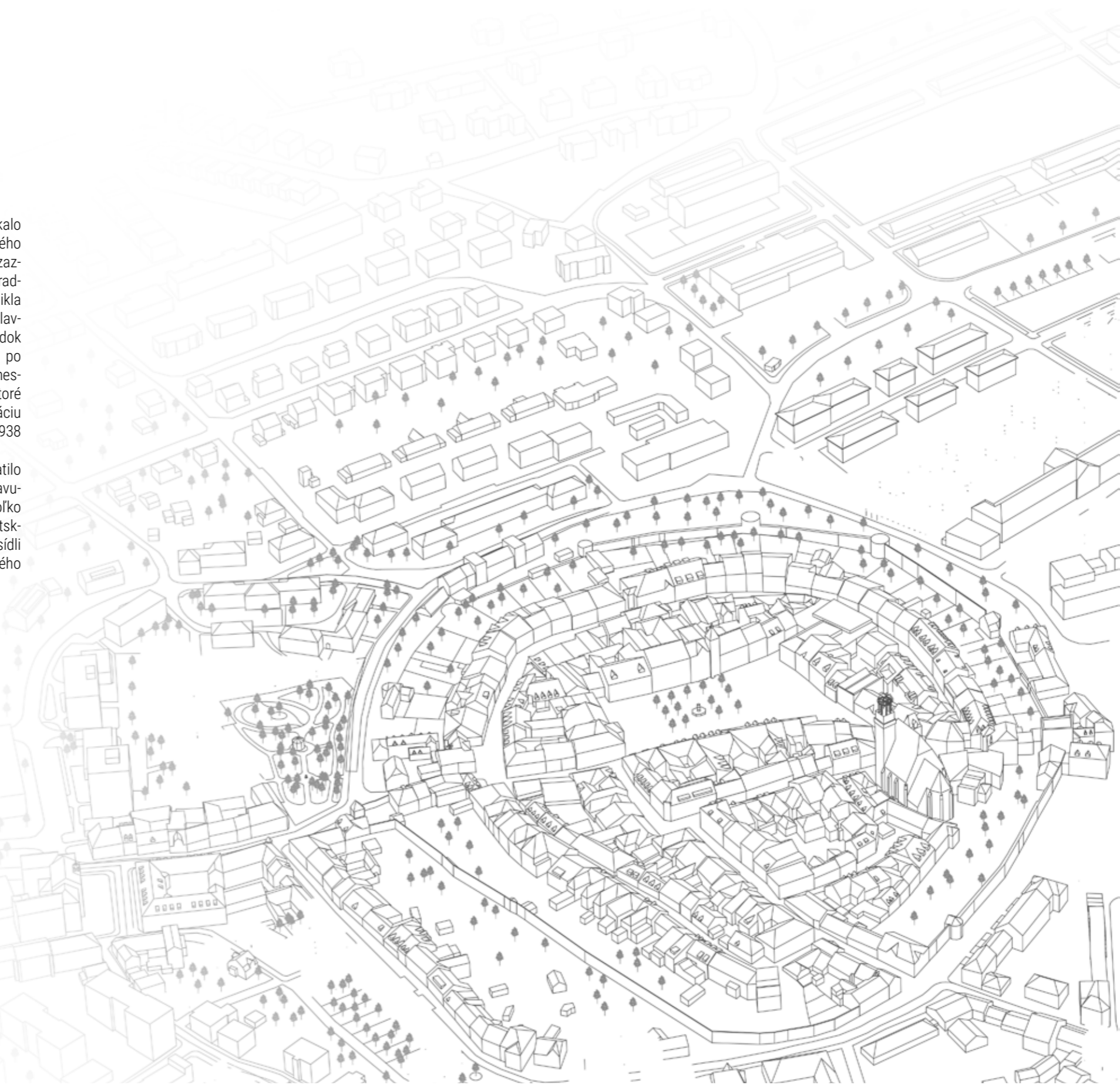
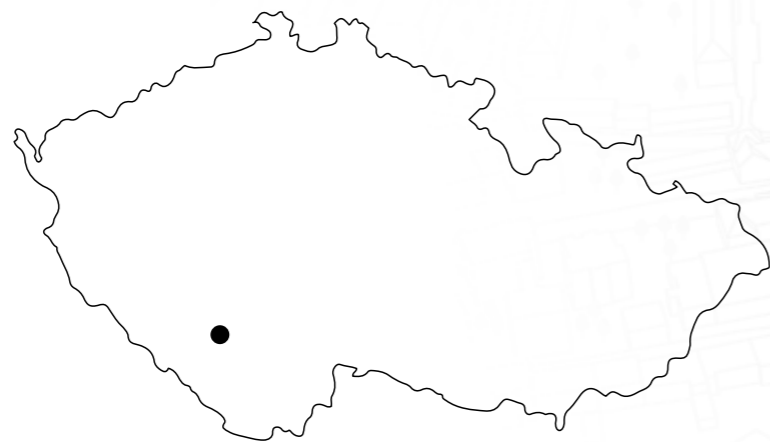
dokladová časť

PRACHATICE

Mesto Prachatice leží v Juhočeskom kraji a je tvorené ôsmimi katastrálnymi územiami (Prachatice Staré Prachatice, Libínske Sedlo, Perlovice, Kahov, Oseky, Volovice, Stádlá). Dokopy tieto katastrálne územia predstavujú plochu o rozlohe 3901 ha. Nadmorská výška Prachatic je 561 m n.m. Okolie mesta je tvorené podhorskou vrchovinou s dominantným vrcholom Libína (1096 m n.m.), ktorá plynule prechádza v horské pásmo Šumavy. Mestom preteká rieka Živý potok. Lokalita mesta Prachatice je v blízkosti mesta České Budejovice (35 km) a taktiež umožňuje jeho obyvateľom, dobrú dostupnosť do väčších európskych miest, ako je Praha (150 km), Pasov (90 km), Linz (125 km) a Viedeň (270 km). Populácia mesta má klesajúci charakter, v roku 2019 bolo v meste zaznamenaných 10 874 obyvateľov. Meno mesta je odvodené od mena šľachtica známeho ako Prachata a bolo používané vo význame „ves ľudí Prachatických.“ Mesto Prachatice bolo prvýkrát spomenuté v listine kráľa Vratislava II. z roku 1088. Mesto vzniklo ako trhovná osada v 11. storočí a jeho značný roz-

kvet nastal po roku 1381, kedy mesto získalo právo skladovania a predaja soli dovážaného zo Salzburgu. Najväčší rozmach mesta bol zaznamenaný v 16. storočí, kedy vznikla stará radnica, bol prestavaný kostol sv. Jakuba, vznikla väčšina renesančných domov na Veľkom hlavnom námestí a mestské opevnenie. Úpadok mesta nastal počas tridsaťročnej vojny a po strate privilégii. Prevratnou zmenou pre mesto bolo zavedenie železnice v roku 1893, ktoré umožnilo rozvoj priemyslu a modernizáciu mesta. Po Mníchovskej dohode v roku 1938 boli Prachatice pričlenené k Nemecku.

Aj napriek tomu, že mesto Prachatice stratilo štatút okresného mesta, naďalej predstavuje významné regionálne centrum nakoľko jeho historické jadro je od roku 1981 mestskou pamiatkovou rezerváciou. V meste sídli Mestské divadlo, Spoločenský sál Národného domu, Kino Národka a Galéria umenia.

ETAPY VÝSTAVBY

14. -20. st

do 1950

1980-1990

1990-2000

1960-1970

1970-1980

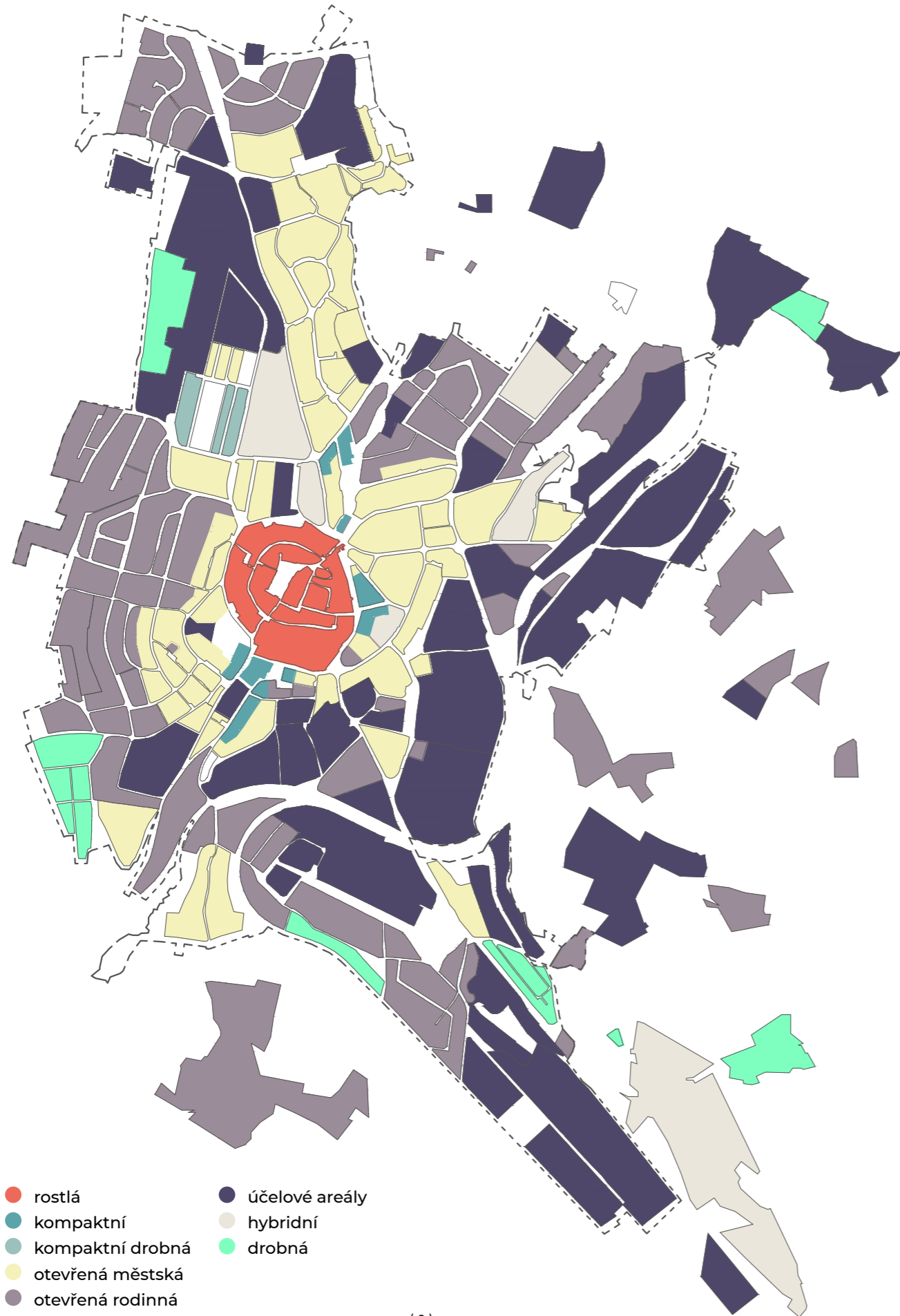

2000-2010

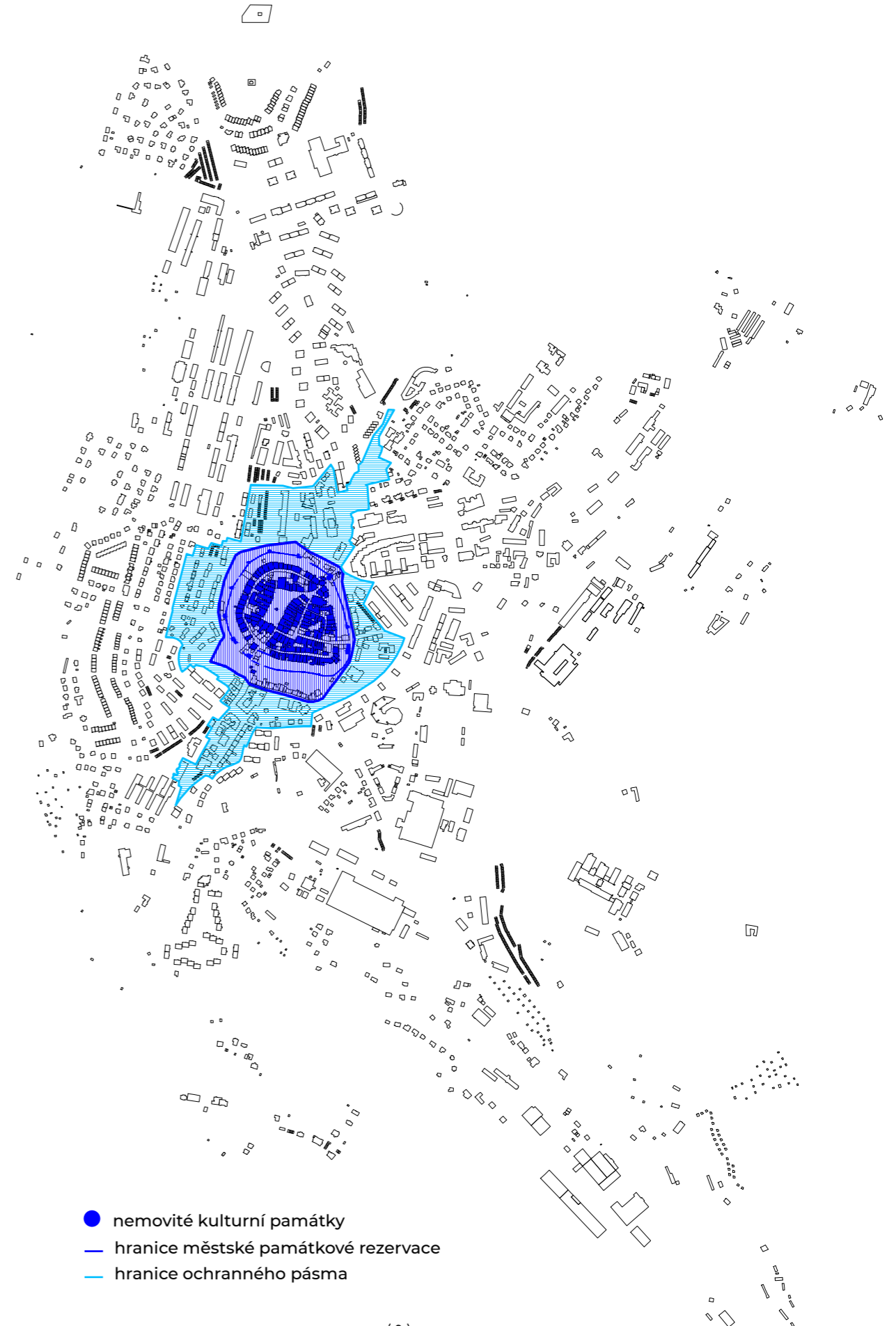
2010-2019

STRUKTURA MĚSTA

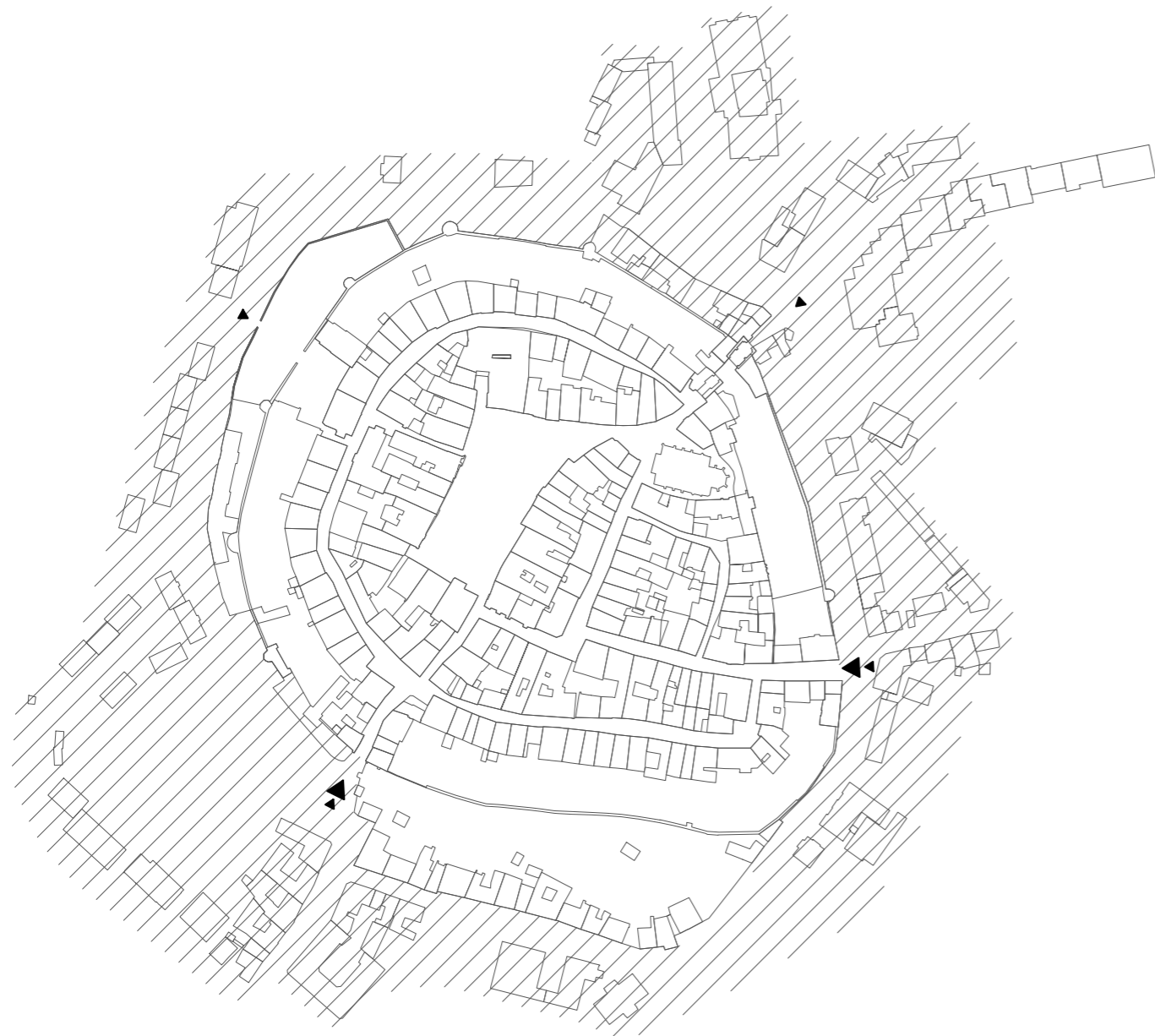
(8)

PAMÁTKOVÁ PÉČE

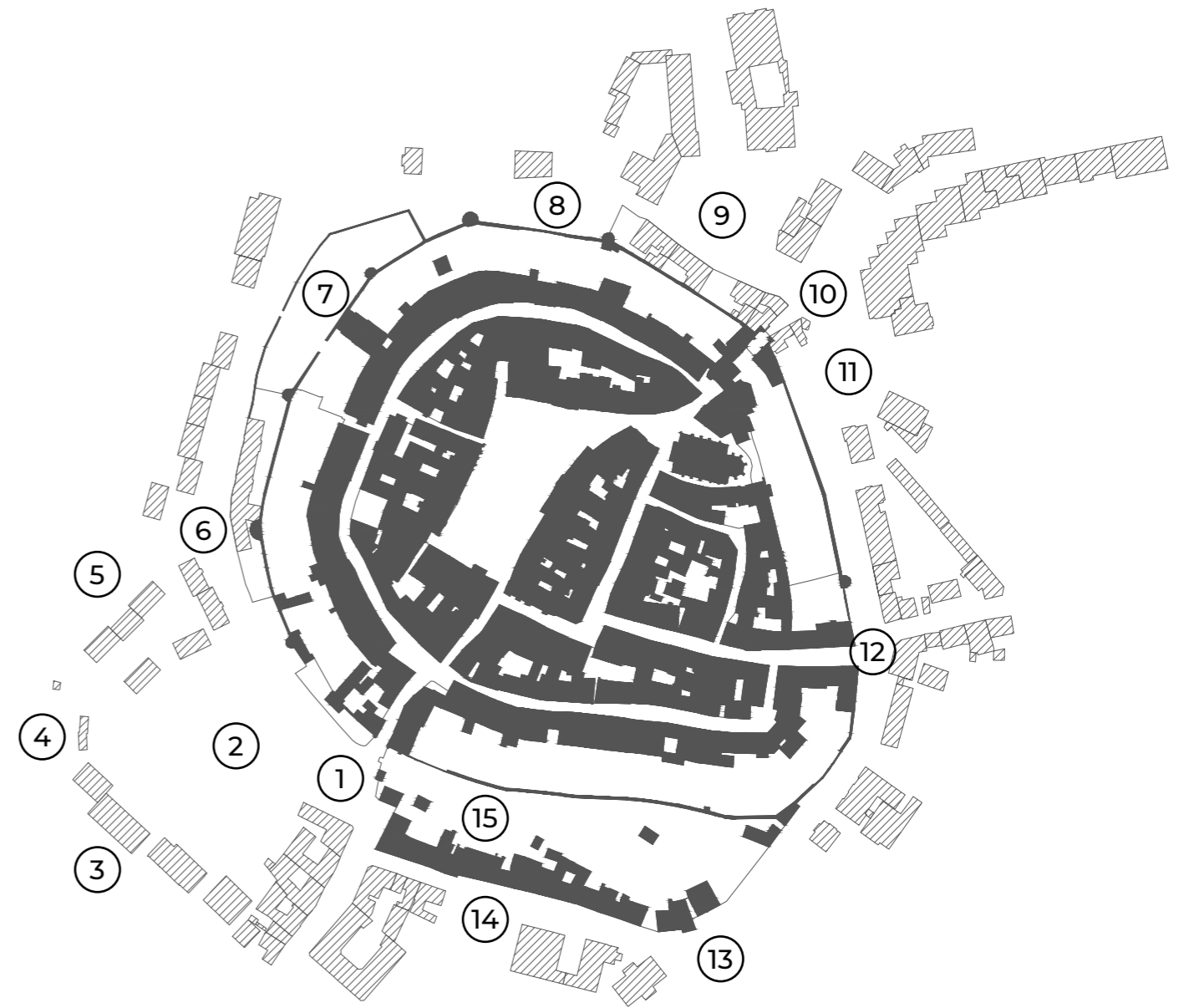

(9)

VZTAH JÁDRA K MĚSTU

(10)

- 1- pasovská bárána
- 2- Štěpánčin park
- 3- sídliště Horní předměstí
- 4- areál letního kina
- 5- sorelové bytové domy - Cvrčkov
- 6- ul. Hradební- dům seniorů
- 7- park hospice
- 8- ul. Hradební -parčík

- 9- předprostor pošty a soudu
- 10- Malé náměstí
- 11- Dolní předměstí
- 12- ul. Zahradní
- 13- ul. Jánská- sídliště
- 14- ul. Jánská- proluka
- 15- zahrady městských domů

(11)

ATRAKTORY JÁDRA A OKOLÍ

VZDĚLÁVACÍ, SPRÁVNÍ INSTITUTE, SLUŽBY

1- areál ZŠ a MŠ	9- pošta
2- SŠ	10- okresní soud
3- ZUŠ	11- finanční úřad
4- úřad práce	12- katastrální úřad
5- městský úřad, radnice	13- dopravní inspektorát
6- policie ČR	14- gymnázium
7- hospic	15- ZŠ
8- dům pro seniory	16- MŠ

KULTURNÍ, SAKRÁLNÍ, SPORTOVNÍ INSTITUTE

1- kostel	9- muzeum loutek
2- galerie Dolní brána	10- městská knihovna
3- muzeum, knihovna	11- bývalý areál letního kina
4- společenský sál	12- Husův sbor
5- galerie Neumanka	13- dům dětí a mládeže
6- městské divadlo	14- hotel park- sál
7- galerie O. H. Hájka	15- sportovní areál Tatra
8- muzeum krajky	

PARTER, KOMERČNÍ PROSTORY

VEŘEJNÝ PROSTOR

(12)

(13)

GALÉRIA OTTA HERBERTA HAJEKA

Galéria Otto Herberta Hajeka je umiestnená v renesančnom meštanskom dome čp.184, nazývanom aj Bozkovského. Nachádza sa na južnej strane Veľkého námestia v Prachaticích na nároží Veľkého námestia a ulice Solní. V druhom poschodí domu je od roku 2001 umiestnené Kulturní centrum Otto Herberta Hajeka so stálou expozíciou diel tohto svetoznámeho moderného sochára a maliara a čestného občana mesta Prachatice.

V roku 2001 Otto Herbert Hajek slávnostne predal mestu Prachatice dar v podobe 140 svojich diel do stálej expozície Kulturného centra O.H.Hajeka.

Veľký nemecký sochár a maliar, ktorého životným mottom bolo : "umenie podporuje pospolitost". Narodil sa na Šumave v Nových Hutích (Kaltenbach) neďaleko Vimperku (Winterberg) a po odsune žil v Stuttgarte. Svojím životným krédom sa riadil taktiež vo svojom vzťahu k Československu a neskôr Českej republike. Tento propagátor česko-nemeckého súžitia usiloval o porozumenie s zmierenie medzi ľuďmi z oboch zemí nie len prostredníctvom výtvarného umenia. To sa odrazilo taktiež v skutočnosti, že bol dlhoročným predsedom Spolku Adalberta Stiftera a Mníchove, ktorý rozvíjal predovšetkým kultúrne česko - nemecké vzťahy. Svoju prvú veľkú plastiku "Kristus z kamene" (1947/48) venoval v roku 1990 českému ľudu. Táto plastika sa nachádza v bazilike sv.Jiří na Pražskom hrade. Svojimi výrazovo silnými a rozmanitými umeleckými dielami zanechal tento svetoznámy umelec nezmazateľnú stopu na verejných priestranstvách, v kostoloch, kúpeľoch atd. a dal taktiež často podnet k mohým diskusiam.

Hájek utváral priestory, ovplivňoval ich. Často sa vysporiadával s obrovskými priestranstvami a obdaroval ich svojim rukopisom, a to vždy pod heslom: "Umenie nemá dôvod učiť sa skromnosti". Sochár sa aktívne posieval na architektúre a utváraní miest. Nie ako ozdobný prídavok, ako šľahačka na hotovej torte. To nebolo Hajekovi vlastné. Od začiatku bol zapojený do celkovej koncepcie projektov a v diskusiách konkrétne ovplivňoval architektúru.

Pre mnoho moderných mestských centier miest je typická dusivá jednotná šedivosť. Tej sa Hajek stavial svojimi neobyčajnými estetickými podnetami na odpor. Obracal sa proti splošňovaniu myslenia a cítenia. Chcel vyvolať poruchy ako východisko pre nové usporiadania. Od existujúceho sa dištancoval farbou či formou a ponúkal tak občanom aj návštevníkom miest nové skúsenosti, nové vnímanie. Na ich zmysly pôsobí Hajek mnohostranne. S farbami zachádza veľkoryse. Tri základné farby, ktoré uprednostňoval, obvykle doprevádza neobvyklým jasom. A samozrejme uňho dominuje taktiež zlato. Cez silné vzájomné ohraničenie jednotlivých farieb vytvára každé jeho dielo harmonický celok. Striedajú sa tu prísne pravouhlé farebné plochy a farebné pruhy, niekedy prerušené kruhy a škrvny, ktoré vďaka rozdielnému pôsobeniu farieb vyvolávajú priestorový dojem. Mnohé plochy sú prísne monochromatické, iné ľahko tónované do farebných prechodov sú vystavené vzájomnému, prípadne postupnému kontrastu. Obrazy tak získajú celkovo zvlášne napätie.

Dnes už uzavreté dielo Otto Herberta Hajeka je obdivuhodné nielen pre svoj široký umelecký potenciál, ale súčasne aj pre svoje vysoko humánne poslanstvo, ktorým vstupuje do ľudskej každodennosti. Svoje umelecké a životné krédo vyjadril slovami: "Umenie nie je pre našu spoločnosť žiadny luxus, ale nevyhnutný príspevok k tomu, aby náš svet bol ľudský."

Hajekova tvorba je ťažko oddeliteľným komplexom mnohých myšlienkových a umeleckých prúdov a prvkov, ktoré stavia každé z jeho diel do role určitého znaku, symbolu, vychádzajúceho predovšetkým z prostredia, priestoru, pre ktoré bolo vytvorené a v ktorom existuje a pôsobí. Pre Hajeka je tvorba sama o sebe, z vnútornej potreby a inšpirácie - umelec tvorí v širokých súvislostiach umeleckých, sociálnych aj teritoriálnych, jeho dielo je viazané ku konkrétnemu miestu, prostrediu, ku konkrétnej komunite, ktorá bude jeho dielo vnímať a žiť s ním. Otto Herbert Hajek bol svetoobčan, cestoval po mnohých krajinách a kontinentoch, prenášal svoje humánne idey nie len svojím dielom, ale zároveň bohatou prednáškovou a pedagogickou činnosťou. So svojimi študentami navštevoval rôzne miesta, aby in situ demonstroval svoje názory a teórie, ktoré vždy prekračovali ustanovené hranice štátu a komunity.

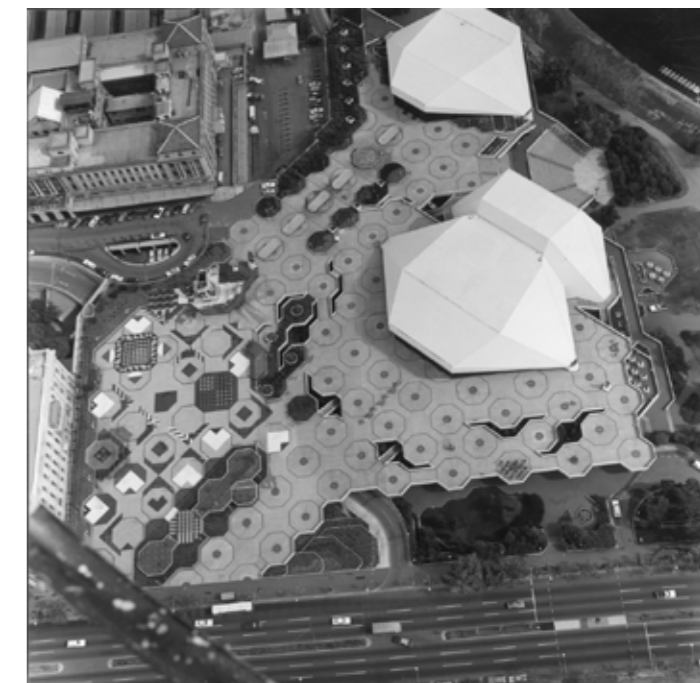
Otto Herbert Hajek sa po vysídlení z Čiech s rodinou usadil v Stuttgarte. Tu taktiež absolvoval svoje štúdium sochárstva a Akadémii výtvarných umení (1947-1954). Od jeho umeleckých začiatkov bolo zrejmé, že sa v ňom profiluje výrazná umelecká osobnosť. V plastikách sa odzrkadľuje nielen okúzlenie dielami Herry Moora, Hanse Arpa a Constantina Brancusiho, zároveň však aj vlastné umelecké invencie a nadanie. V ďalšom desaťročí jeho tvorba smeruje iným, už vlastným smerom: jeho záujem je orientovaný na skúmanie štruktúry a priestoru a ich vzájomných vzťahov. Plastikami ako Prolomená rovina, Prostorové vrstvy, Řešení prostoru, Struktura, Prostorové uzly sa zaradil do prúdu štrukturálnej abstrakcie 60.rokov. S príchodom vlastnej invencie prichádzajú aj nové svetové ocenenia: 1959 účasť na Svetovej výstave v Bruseli, 1959 a 1964 Documenta v Kasseli a prvé veľké architektonické zakázky - úprava romanskej kaplnky sv.Aurelia v Hirsau a dnes slávna krížová cesta pre kostol Maria Regina Martyrum v Berlíne.

Druhá polovica 60.rokov prináša do jeho sochárskej tvorby nie len striktné geometrizujúce tvary ale aj výraznú farebnosť. Okrem realizácií z kovu ktoré si zachovávajú kolorit prírodného materiálu, Hajekove plastiky žiaria jasne červenou, modrou a žltou. Najviditeľnejšími a taktiež najznámejšími Hajekovými dielami sú plastiky a objekty vytvorené pre určitý verejný priestor alebo komplexné interiérové a exteriérové riešenia. Tie sa však nikdy neobmedzili na len dekoratívnu funkciu v službe architektúry, naopak, Hajek vždy usiloval o aktívnu interakciu človeka a jeho prostredia. Skúmal možnosti a spôsoby existencie človeka vo verejnom prostredí a jeho pôsobenie na ľudské vedomie. V modernej dobe sa z architektúry začala vytrácať maliarska a sochárska výzdoba nie len zo snahy o lineárnu čistotu architektúry ale aj preto že človek stratil potrebu tvoriť umenie k svojej podobe. Naopak potreboval umenie, ktoré by malo podobu vlastnú, nezávislú. Hájek chápe prostredie každodenného života ako urbanistický celok, priestor mesta skúma vo všetkých jeho podobách a funkciách, a do mestskej architektúry zvonu prináša sochárstvo, nie však v roli obyčajnej ozdoby. Veľké Hajekove projekty v architektúre dokonale rešpektujú priestorové modulácie - umelec vytvára telesa, štruktúry, tvary, ktoré obímajú a sú obímané priestorom. Jasná, žiarivá farebná skladba a čisté formy plastik súznejú so svetelnými možnosťami daného miesta. Ich umiestnenie vyvoláva dojem rozmerových premien vyvolaných vzťahmi a merítkom medzi človekom a budovou. Hajek rieši vzťahy metrické aj duchovné, problémy ľudskej existencie v objektívnych aj subjektívnych súvislostiach.

URBANISMUS

Festival center and plaza
Adelaide Australia

ARCHITEKTÚRA

Geier+Geier / Otto Herbert Hajek: Spa, 1970D-1977
Königstein im Taunus, Germany

INTERIÉR

Geier+Geier / Otto Herbert Hajek: Spa, 1970D-1977
Königstein im Taunus, Germany

PRACHATICE
miestotvorné prvky

Plastika
Prachatice, ČR

Člověk
Prachatice, ČR

Zbierka Galérie O.H.Hajeka
Prachatice, ČR

O.H.HAJEK STUTTART

O.H.Hajek žil a pracoval v Stuttgarte až do svojej smrti 28. Apríla 2005. V časti mesta zvanej Hasenberg mal Hajek vilu s ateliérom kde tvoril svoje obrazy a sochy. Súčasťou tejto časti mesta je aj takzvaný Skulpturpark kde je v rámci rozsiahleho parku vystavených 31 Hajekových sôch. Samotnú vilu má mesto záujem chrániť ako pamiatku no stále prebiehajú spory o určenie podmienok na ochranu s majiteľom (Markus Benz) a vila v medzichase chátra.

Stavba bola postavená v roku 1921, O.H.Hajek tu žil a pracoval od roku 1967. Rozsiahla stavba s 15 izbami s výhľadom na mesto a 27 áriami záhrady. Súčasťou je dvojposchodový ateliér o rozlohe 500m². O ochranu sa snažia mestský architekti aj členovia asociácie umelcov ktorej Hajek bol predseda. Stavbu nazývajú "jedinečný farebný box" pretože má výrazné farebné zdobenie podľa Hájkovho návrhu. Urban Hájek, syn O.H.Hajeka spomínal ako jeho otec maľoval každý kus nábytku či nosnej konštrukcie vo vile. Hlavným predmetom pamiatkovej ochrany by mal byť jedinečný koberec..

Paralelou k tejto stavbe by malo byť kultúrne centrum v Prachaticích. Samotná stavba ako umelecké plátno a priliehajúci park ako výstavný priestor. Rovnaká situácia ako v Stuttgarte. Inšpirujúce su aj zábery z ateliéru, kde môžeme vidieť proces tvorby umeleckého diela, obrazy vysiace na stenách aby mohli schnúť, farby a plátna všade do okola.

V lavo: Skulpturpark Stuttgart
V pravo hore: O.H.Hajek vo svojom ateliéri
V pravo dole: interiér vily

O.H.Hajek vo svojom ateliéri

Mapa miest kde sa nachádza tvorba O.H.Hajeka. Zahŕňa sochy vo verejnom priestore, dizajny fasád či samotné stavby. Ku každému miestu je obrazová dokumentácia, popis a presná lokalita.
(dostupné: http://welt-der-form.net/Otto_Herbert_Hajek/)

Mapa ukazuje že O.H.Hájek má množstvo realizácií a jeho tvorba stále žije aspoň na území Nemecka. O.H.Hajek pred smrťou daroval väčšinu svojej zbierky umeleckému fondu Sparda Bank. Podľa informácií by mala mať k dispozícii 700 kusov jeho tvorby.

Cieľom analýzy tvorby Otta Herberta Hajeka bolo predovšetkým rozšírenie povedomia o tvorbe a dielach ktoré sú mimo zbierky mesta Prachatic. Zmapovať a počítať s možnosťou spolupráce mesta Prachatic a umeleckým fondom Sparda Bank pri zapožičavaní diel pre dočasné výstavy a zvýšenie povedomia o autorovi.

Pre účely návrhu kultúrneho centra bolo jasné, že galéria a teda celková stavba kultúrneho centra by mala disponovať väčšími priestormi pre potreby výstavy týchto diel, mala by byť flexibilná a otvorená pre možnosti rôznych druhov výstav (obrazy / sochy / skulptúry atď). Priestory by mali mať dostatok svetla pre vyniknutie týchto diel.

KONCEPT

Idea je v prepojení počiatku, procesu a výsledku

KULTÚRNE CENTRUM PRACHATICE

Téma kultúrneho centra O.H.Hajeka je dôležitá z viacerých dôvodov. Tento sochár, maliar, umelec a profesor akadémie vied je v čechách málo známy. Pritom má na území Nemecka mnoho realizácií ktoré sú súčasťou verejných priestorov miest, dopĺňajú ideu architektonických diel. Hájek sa narodil pri Vimperku no celý život žil a pracoval v Stuttgarte. Nezabudol však na svoje korene a v roku 2001 daroval mestu Prachatice 140 kusov jeho diel. Pri tejto príležitosti mesto odvdorilo Kultúrne centrum O.H.Hajeka. Aká je realita? Kultúrne centrum navštevuje ročne 60 ľudí. Prečo? Kultúrne centrum je síce strategicky lokalizované priamo na námestí, tvorí však len jedno poschode meštánskeho domu, cca 300 m². Keď ho chce človek navštíviť prekvapí ho nápis na dverách že je nutné si dojsť do infocentra pre kľúče. Veľkou časťou návštevníkov sú nemeckí turisti, ktorý ho poznajú alebo registrujú jeho tvorbu ako súčasť nemeckých miest. Je to skôr výstava ako kultúrne centrum. Takáto inštitúcia by mala zaštitovať a realizovať kultúrny život v meste. Mala by ľudí inšpirovať a podporovať v kreativite, voľne a bez ostychu sa realizovať v tom čo ich baví, vdelávať sa a spoznávať.

Aká je realita na druhej strane za hranicami, konkrétne v Stuttgarte? Nemci jeho sochy registrujú no nepoznajú kto je autorom. Chodia okolo nich každý deň a nechápu že niekto cestuje z ďaleka aby si tieto sochy vyfotil a pozrel. O.H.Hájek nemá v nemecku žiadnu galériu ani múzeum. 31 jeho veľkorozmerných sôch sú umiestnené v takzvanom Skulpturenparku O.H.Hajeka. Skutočnosť je však taká že park je súčasťou obytnej zóny do ktorej majú prístup len rezidenti. V parku nieje ani jedna tabuľa ktorá by informovala o tom od koho sochy sú. Jediným dôkazom je podpis na soche.

Ako doceliť vyššiu návštevnosť kultúrneho centra záujem o výstavu?

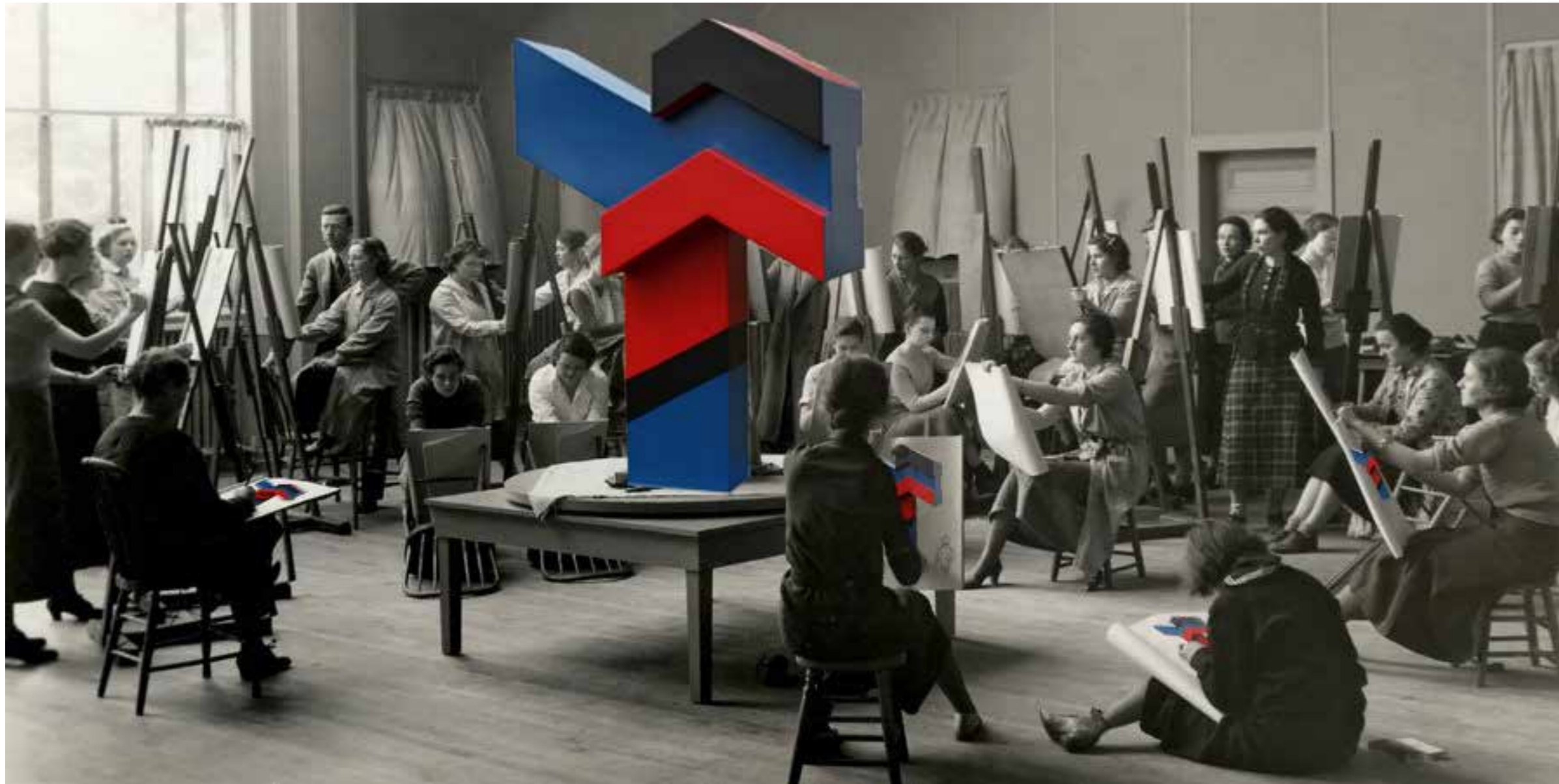
Ako priblížiť jeho tvorbu ľuďom, mladším generáciám prirodzene?
Ako zaručiť že bude kultúrne centrum stále navštevované?

Mojím cieľom je navrhnuť kultúrne centrum ktoré bude spájať všetky fázy umenia dohromady. Chem aby sa tam chodili ľudia inšpirovať, aby tam tvorili, objavili čo ich baví, vzdelávali sa, stretávali sa. Klasickým postupom by bolo navrhnuť galériu, veľký priestor v ktorom sa zbierka vystaví, zaujímavá stavba s kaviarňou kde človek príde zaplatí si vstup, pozre si zbierku dá si kávičku. Obyvatelia mesta tam zídu raz, dva krát a tým to pre nich končí. Možno sa zúčastnia zaujímavej prednášky. Chela by som prísť s prirodzenejším spôsobom ako dosiahnuť aby sa umenie stalo prirodzenou súčasťou návštevníka. Aby centrum navštevoval častejšie a nemal pocit že je to stále o tom istom - Umenie by malo ľudí obklopovať aj pri obyčajných aktivitách ako pitie kávy. Človek keď vstúpi do kultúrneho centra za iným účelom ako je výstava by mal byť stále obklopený umením.

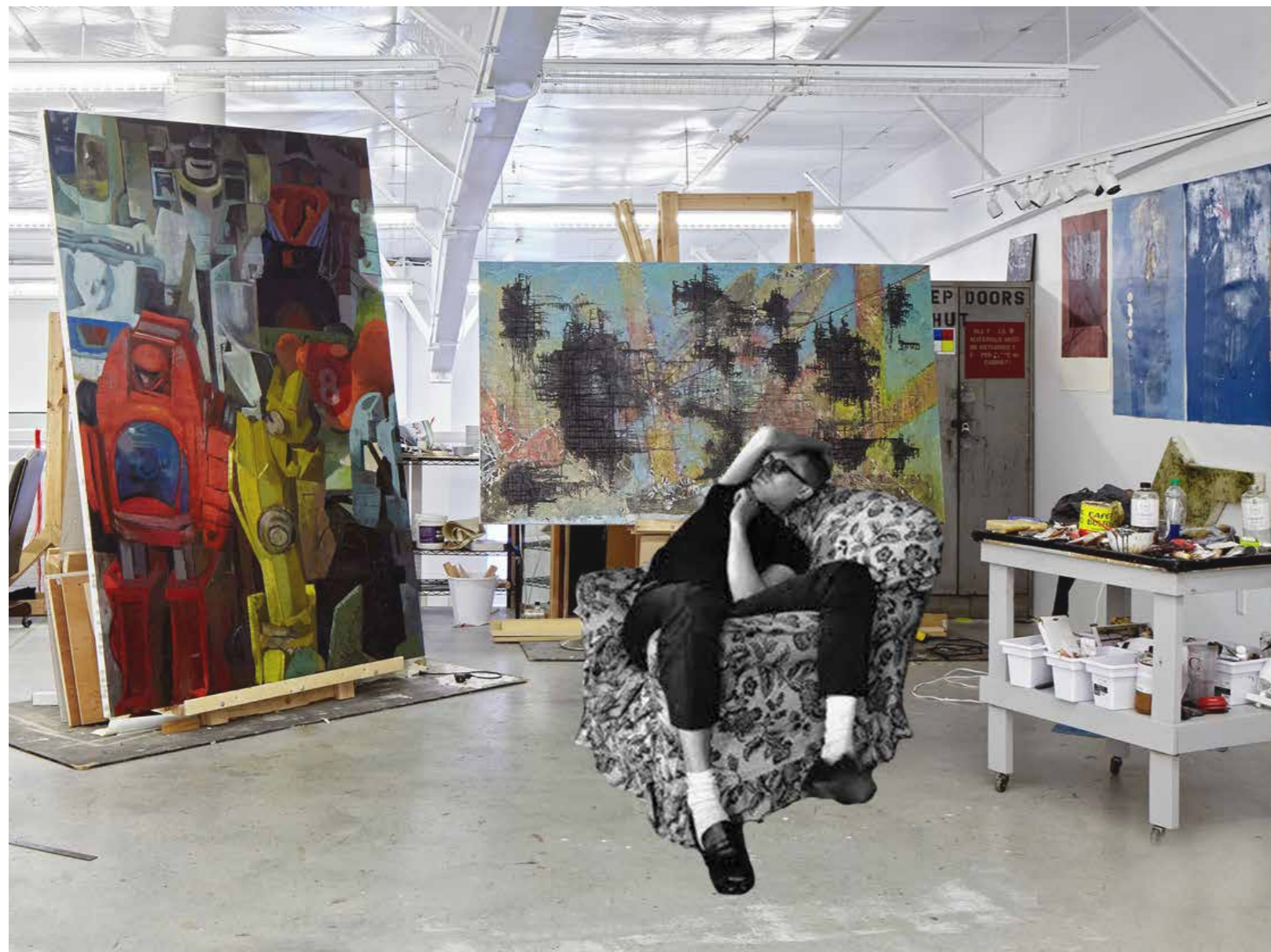
Odpoveďou je výstavný priestor zdieľaný s kreatívnym priestorom umeleckej školy zdieľaný s priestorom ateliérov hosťujúcich umelcov. Ako dosiahnuť aby do centra chodili ľudia na dennej báze? Od mala som chodila do umeleckej školy. Zo začiatku z povinnosti, potom zo zvedavosti a neskôr ako mentálny relax. Každý si našiel techniku na ktorú sa tešil. Mali sme rôzne témy, jeden pol rok listy, hmyz, materiály, dokonca dinosaurusy. Vyskúšala som všetky techniky - kresba, malba, linoryt, hlina, modely. Ľudia sú kreatívny keď majú na to priestor, môžu sa inšpirovať a vnímajú umenie okolo seba.

Vždy ma inšpirovalo vidieť proces tvorby umeleckého diela. Nemusi ísť o známeho umelca, jednoducho obyčajný človek ktorý v tom momente pretvára emócie do maľby, sochy či inštalácie. Zaujímam ma priestor v ktorom tvoria, ich kreatívny neporiadok, štetce, papiere, podlahy zafrkané od farby. Vidieť počiatok procesu, neokresanú nešpecifikovanú hmotu kameňa či paletu farieb pripravenú na tvorbu. Idea priestoru kultúrneho centra je ateliér v ktorom sa spája počiatok, proces aj výsledok. Prepojenie vzdelania, tvorby a výstavy.

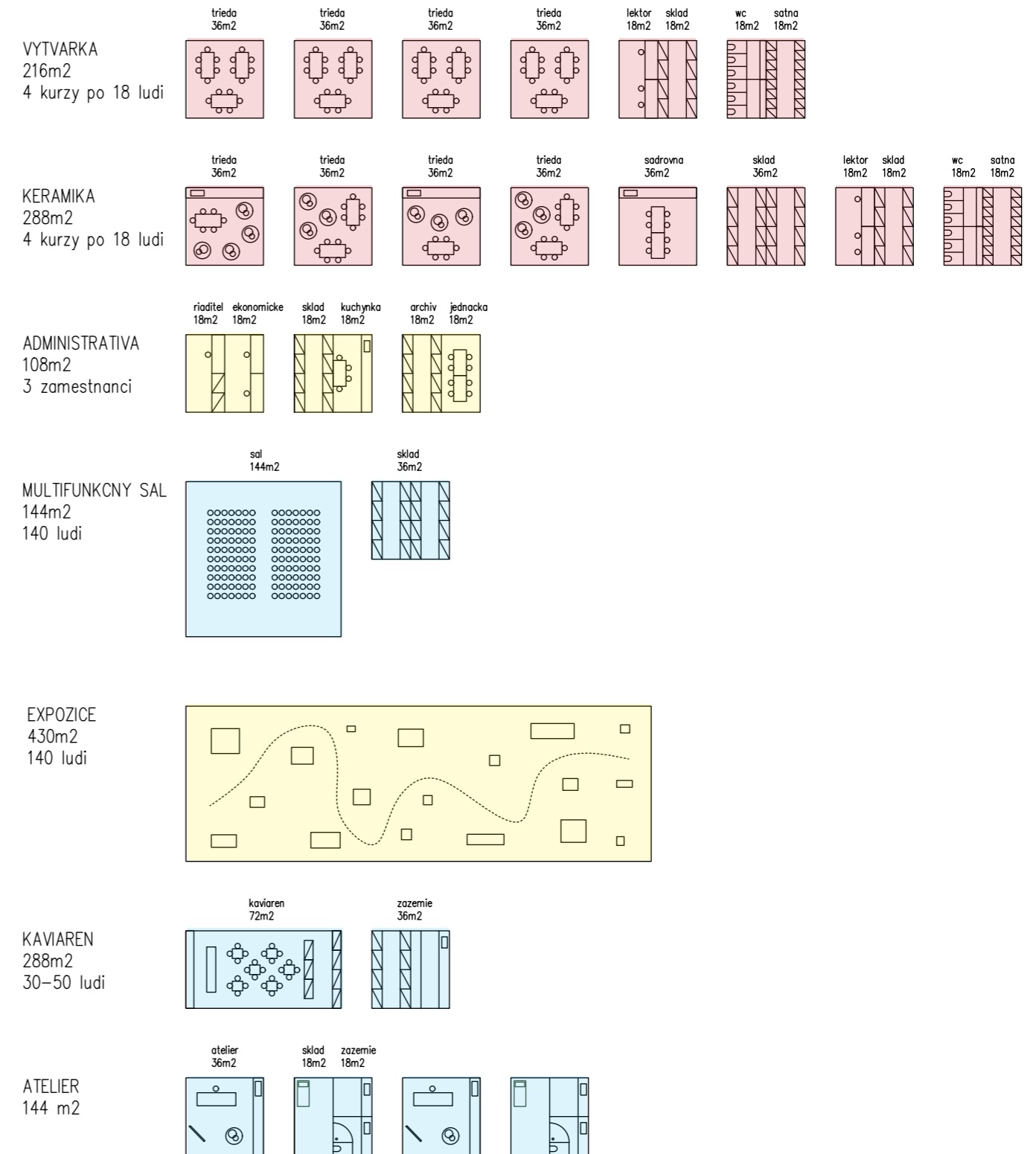
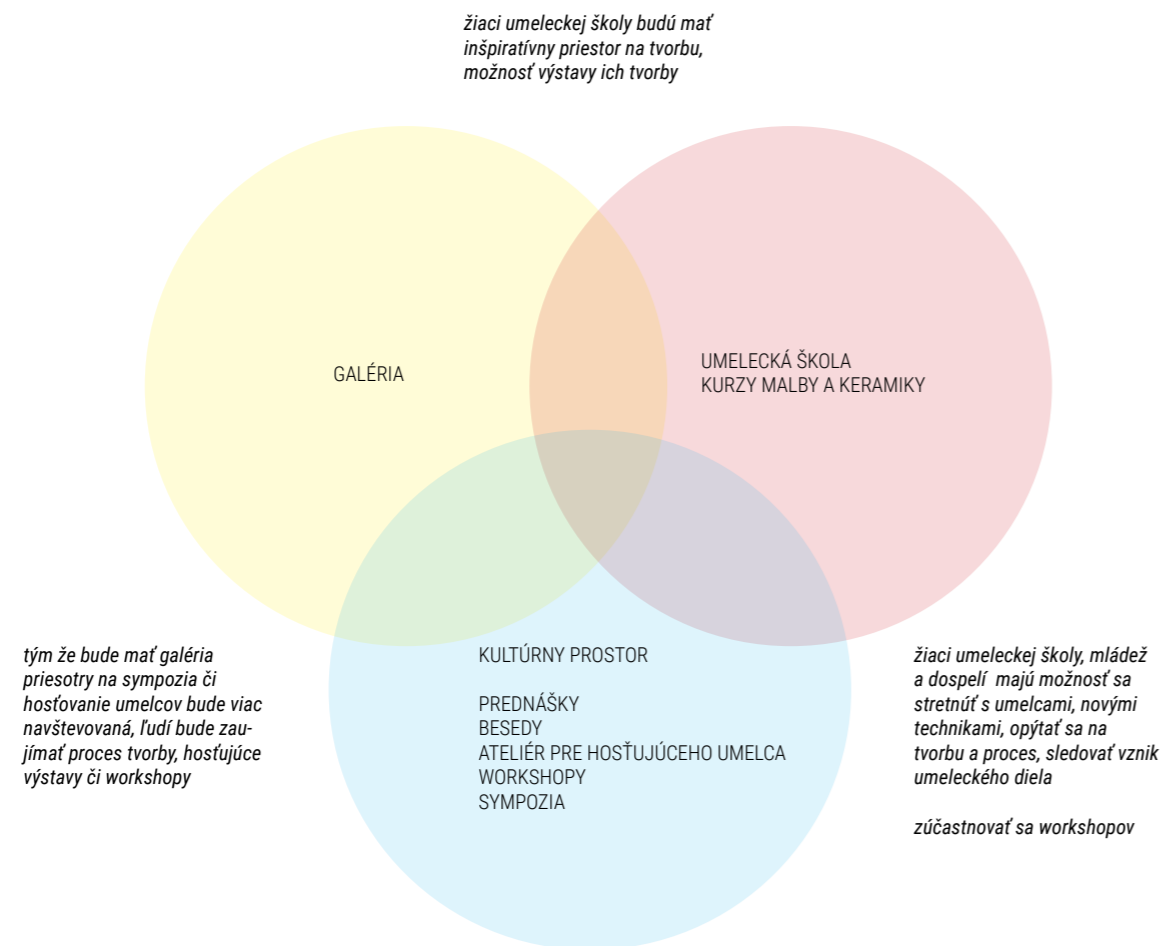
V tomto prípade boli pre mňa inšpiráciou zábery z ateliéru O.H.Hajeka. Viac ako jeho výsledná tvorba ktorá môže byť prezentovaná rôznymi spôsobmi a záleži len na kurátorovi aký spôsob zvolí, ma zaujala prirodzenosť priestoru či už ateliéru alebo jeho vily ktorú si upravil svojím spôsobom a vytvoril z toho nekonečné umelecké plátno. Stavba by mala tvoriť toto nekonečné plátno pre všetky druhy umenia, pre všetky generácie ľudí a umelcov. Mala by byť otvorená, flexibilná, prispôsobivá tomu čo sa v nej bude tvoriť. Ateliéry by mali byť prenajímateľné s možnosťou úpravy podľa predstáv umelca, žiaci by mali mať možnosť voľne sa realizovať, využívať všetky voľné plochy pre tvorbu a výstavu.

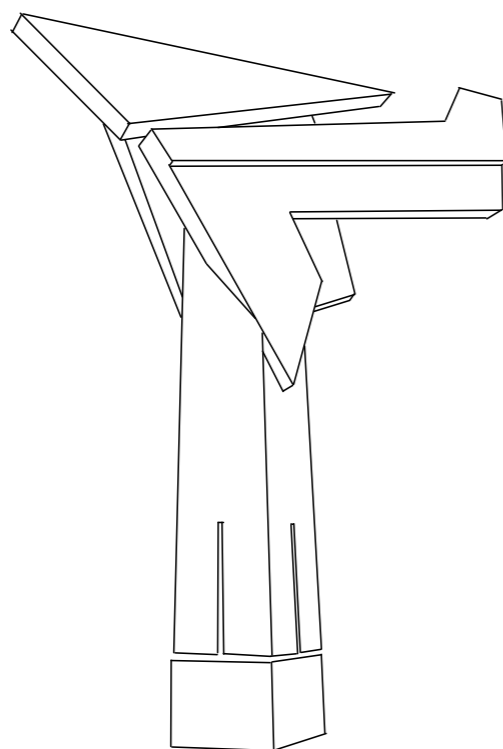

Konceptuálna koláž predstavuje prepojenie funkcií umeleckej školy a galérie. V jednom priestore spoločne prepojené. Kurz výtvarnej tvorby ktorý si trénuje kompozíciu či teóriu farieb na jednej zo sôch O.H.Hajeka. Spôsob ako môže uzavretá tvorba autora inšpirovať ďalšie generácie umelcov.

Konceptuálna koláž predstavuje ideu pozorovania kreatívneho procesu. Hostujúci umelci ktorým je poskytnutý priestor pre predstavenie nielen výsledku ich tvorby ale taktiež procesu. Umelci môžu istý čas obývať ateliér s bytom, usporiadať workshopy pre žiakov umeleckej školy aj pre verejnosť. Ateliér si môžu pretvoriť podľa svojich predstáv. Súkromie im poskytnú vlastný byt.

Architektonický návrh

AUTORSKÁ SPRÁVA

Urbanistické riešenie : Miesto na ktorom sa návrh nachádza je jedno z potencionálnych rozvojových miest v okolí historického jadra Prachatic. Nadväzuje na historický Štěpánčin park ktorý je súčasťou pamiatkovej rezervácie. Park je najstarší v meste a bol založený už v roku 1881.

Konceptom miesta sú hranice. Vďaka svažitému terénu sa tu nachádza niekoľko kamenných zítiek. Tvorí to charakter hradieb ktoré sú významným motívom mesta Prachatice. Stavby navzájom vytvárajú a podporujú túto hranicu a tým zachovávajú charakter miesta. Stavba kultúrneho centra nadväzuje na existujúci chodník a spolu so stavbou kina podporujú pohyb ľudí vytvárajú spoločný kultúrny predprostor.

Architektonické riešenie: Samotná stavba je definovaná jednoduchou geometriou okolia. Riadi sa osou priliehajúcej zítky a osou rezidenčnej zástavby. Spolu s osou uhla týchto línií tvorí hmotu budovy. Stavba je z veľkej časti zasadená do terénu. Práca s terénom ktorý sa na hlavnej fasáde smerujúcej do parku dvýha o 4m a v priečnom smere o 8m definovala taktiež hmotu stavby. Výhodou tejto situácie je fakt ze z každého podlažia je možný prístup na terén. Konštrukčný systém je tvorený železobetónovými rámami - oblúkmi ktoré nie len umožňujú otvorený priestor ale taktiež vytvárajú významnú atmosféru priestoru. Reagujú na historický ráz samotného centra prachatic, vytvárajú

akúsi kolonádu vo vnútri stavby kde návštevníci korzujú a promenádujú sa samotnou stavbou. Je to významný element ktorý už vo svojej podstate už prináša určitú atmosféru v interiéri aj exteriéri. Systém konštrukcie je kombinovaný stenový a stĺpový. Konštrukcia átria je tvorená ocelovými sedlovými prehradovými nosníkmi a zastrešenie je riešené systémom Okalux ktorý ma vysoké termoizolačné vlastnosti.

V budove sa nachádzajú dve požiarne schodiská a vďaka svažitosti terénu je možné z každého poschodia vystúpiť na terén.

Fasáda stavby je tvorená betónovými obkladovými panelmi Cetris.

Budova kultúrneho centra a budovy kina fungujú ako súbor nie len v rámci urbanizmu ale aj technicky. Z dôvodu jednoduchšieho prístupu k inžinierskym sieťam sa výmenikova stanica pre teplo nachádza v budove kina odkiaľ je vedená technickým kanálom do budovy kultúrneho centra.

Zásobovanie budovy a nakladanie s veľkými predmetmi je zaistené nákladným výťahom ktorý prepája všetky podlažia. Prístup nákladných áut je zaistený z južnej strany stavby kde prilieha k obytnej časti.

MIESTO

Riešené miesto sa nachádza na juhozápadnej strane od centra, pri jednej z dvoch historických brán mesta. Ohraničuje ho ul.SNP, ul. Zlatá stezka a ul.Hradební. Miesto prilieha k historickému Stěpánčinmu parku. V okolí sa nachádzajú obytné stavby a staré letné kino.

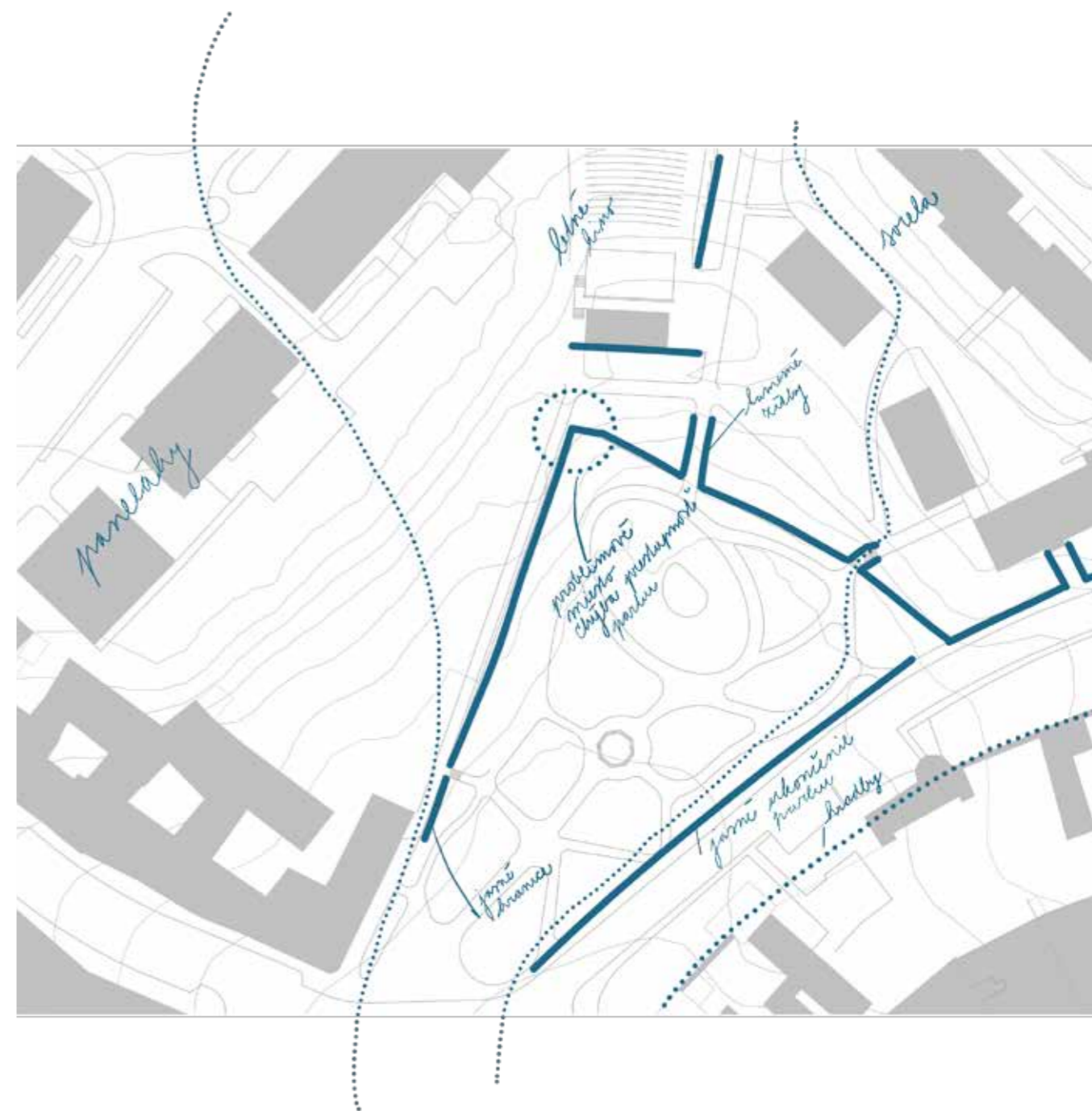
Charakter miesta je veľmi prírodný. Park má jasne dané hranice no rozlieha sa cez túto hranicu nekontrolovane do okolia. Po hranici parku prechádza hradnica pamiatkovej rezervácie preto je táto línia veľmi dôležitá.

Parcela na ktorej sa stavba kultúrneho centra nachádza je veľmi svažitá. Prevýšenie tvorí až 8. metrov. Preto práca je práca s terénom v tomto projekte zásadná.

Z analýzy miesta vychádzajú základné úlohy ktoré je potrebné vyriešiť:

práca s terénom a jeho uchopenie, zachovanie a nadväzovanie na koncept hraníc - zítky, hraničenie terénu, samotná stavba, koncept parku ktorý je momentálne uzavretý a vytvoriť jeho priechodnosť.

Pri návrhu sú zásadné charaktery prostredia - vzťah k prírodnej zložke územia, vzťah ku obytnej časti územia.

Pohľad na hranicu parku na ktorú stavba naväzuje. Výrazným prvkom miesta sú hranice, zítky ktoré uchopujú samotný terén, definujú hranice parku a okolia. Koncept tohto ohraničenia, uchopenia miesta a vytvorením jasných hraníc je zjavný v návrhu.

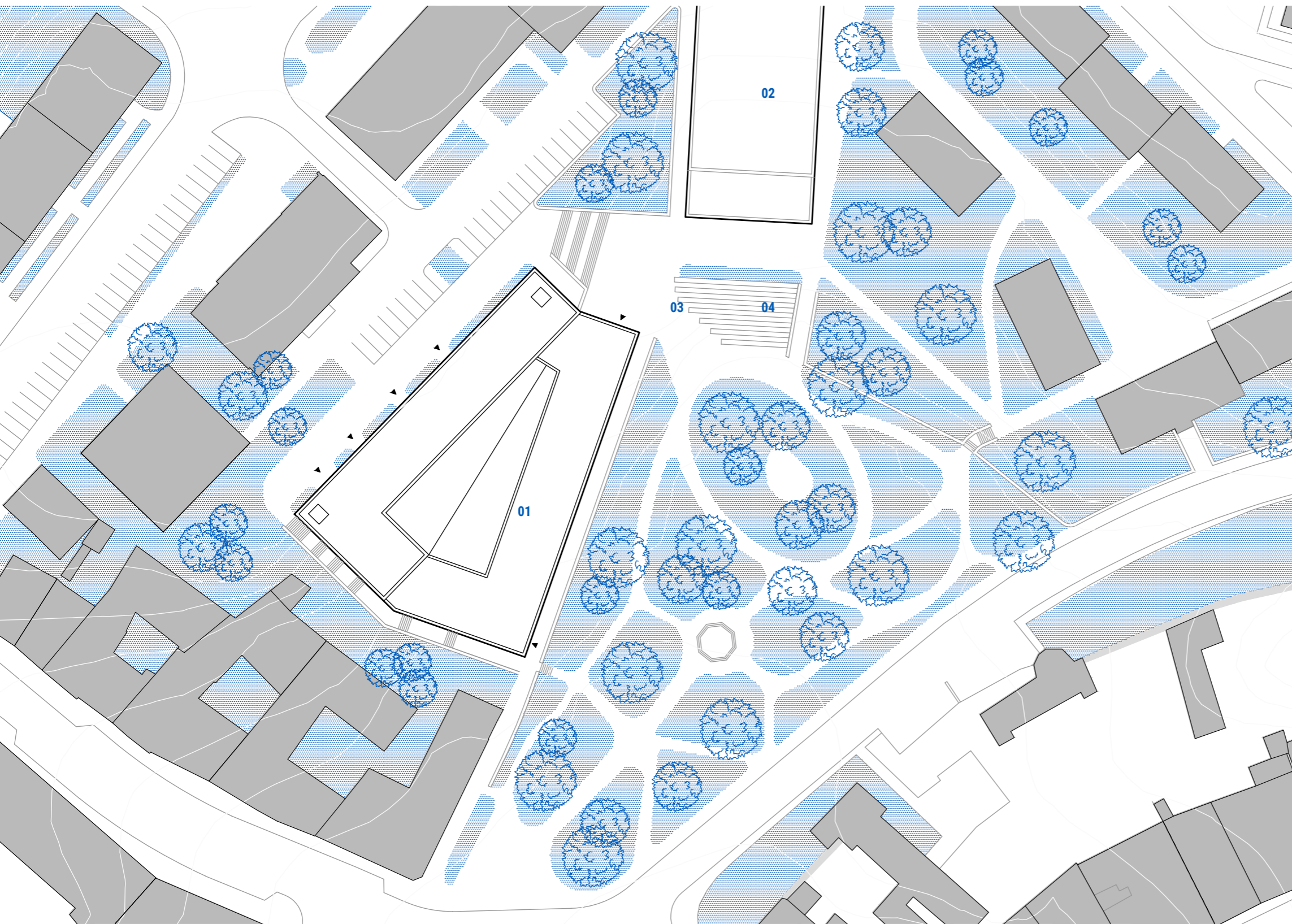
Pohľad na stúpajúci terén pozdĺž hranice parku. Hranica je jasne definovaná. Pohyb pozdĺž zítky je prirodzený a bude zachovaný. Stavba hranicu neprekračuje, len ju definuje a hranicou sa sama stáva.

Pohľad na dvýhajúci sa terén. Pozdĺž hranice sa terén dvýha o 4m. Naprieč parcelou až o 8m.

Pohľad na rybníček a na problémový roh parku. Park má charakter uzavretého miesta ktoré človek navštívi ale neprestúpi. Nemôže si ním skrátiť cestu do mesta musí prejsť po jeho okraji. Téma tohto miesta hľadá riešenie v návrhu verejného priestoru v okolí stavby. Práca s hranicou parku je jemná a zásahy minimálne. Otvorenie hranice v tomto problémovom mieste prinesie nové využitie parku, ako nástupný priestor ku kultúrnemu centru a kinu, ako miesto promenády a korzovania ľudí.

Celková situácia kultúrneho centra spolu so stavbou kina a Štěpánčiným parkom M1:500

01 OBJEKT KULTURNÉHO CENTRA

Stavba uchopuje dve základné osy okolitej zástavby a parcely samotnej. Zachováva kamennú zítku a tiahne sa pozdĺž nej. V mieste hlavného vstupu do galérie vytvára hranicu verejného priestoru ktorý plní funkciu kultúrneho predpriestoru.

02 OBJEKT KINA

Stavba naväzuje na pôdorysnú stopu letného kina. Urbanisticky dopĺňa miesto a spolu s kultúrnym centrom tvoria hranicu verejného priestoru. Stavby tvoria urbanistický, konceptuálny, architektonický a technický súbor.

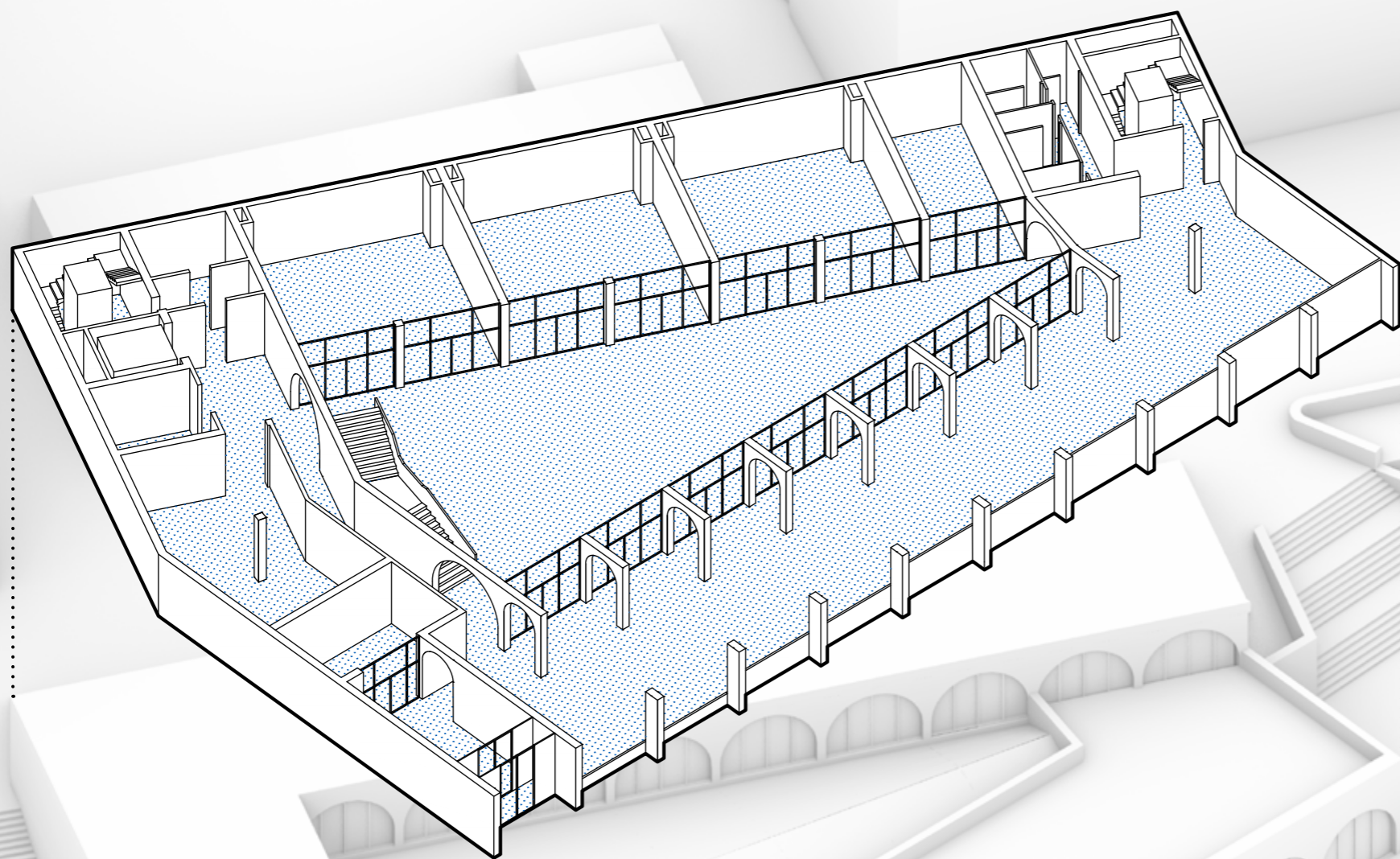
03 PROBLÉMOVÉ MIESTO

Pre docielenie prechodnosti parku je v miestach problémového rohu hranica spriechodnená. Rampa vedie priamo na kultúrny predpriestor a tým dostáva park nový význam. Vedie cezeň cesta za kultúrou. Zásah je citlivý a zachováva pomyselnú hranicu parku.

04 POBYTOVÉ SCHODY

V miestach uvoľnenia hranice je malý amfiteáter, pobytové schody kde ľudia môžu čakať na prednášku či premietanie.

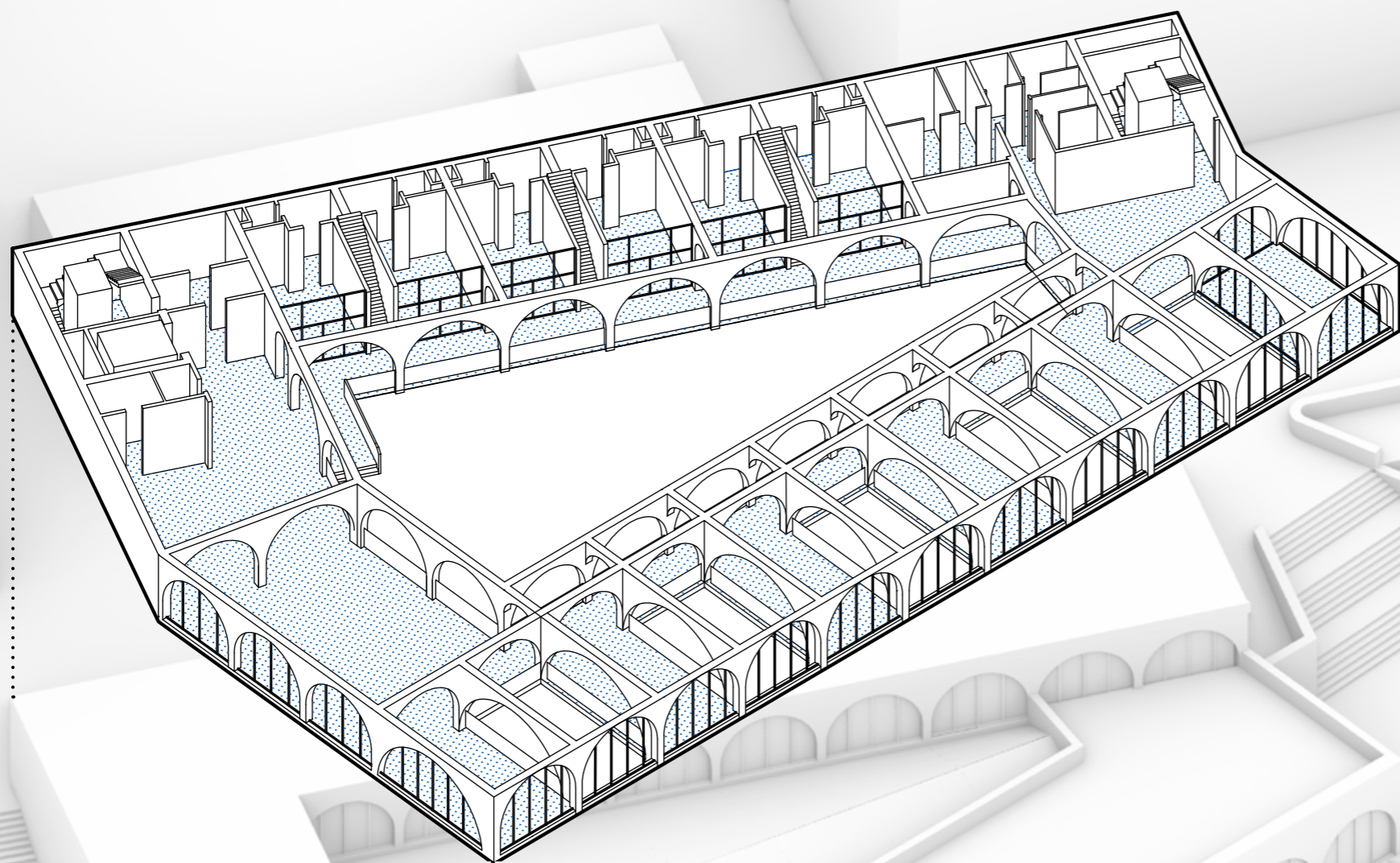

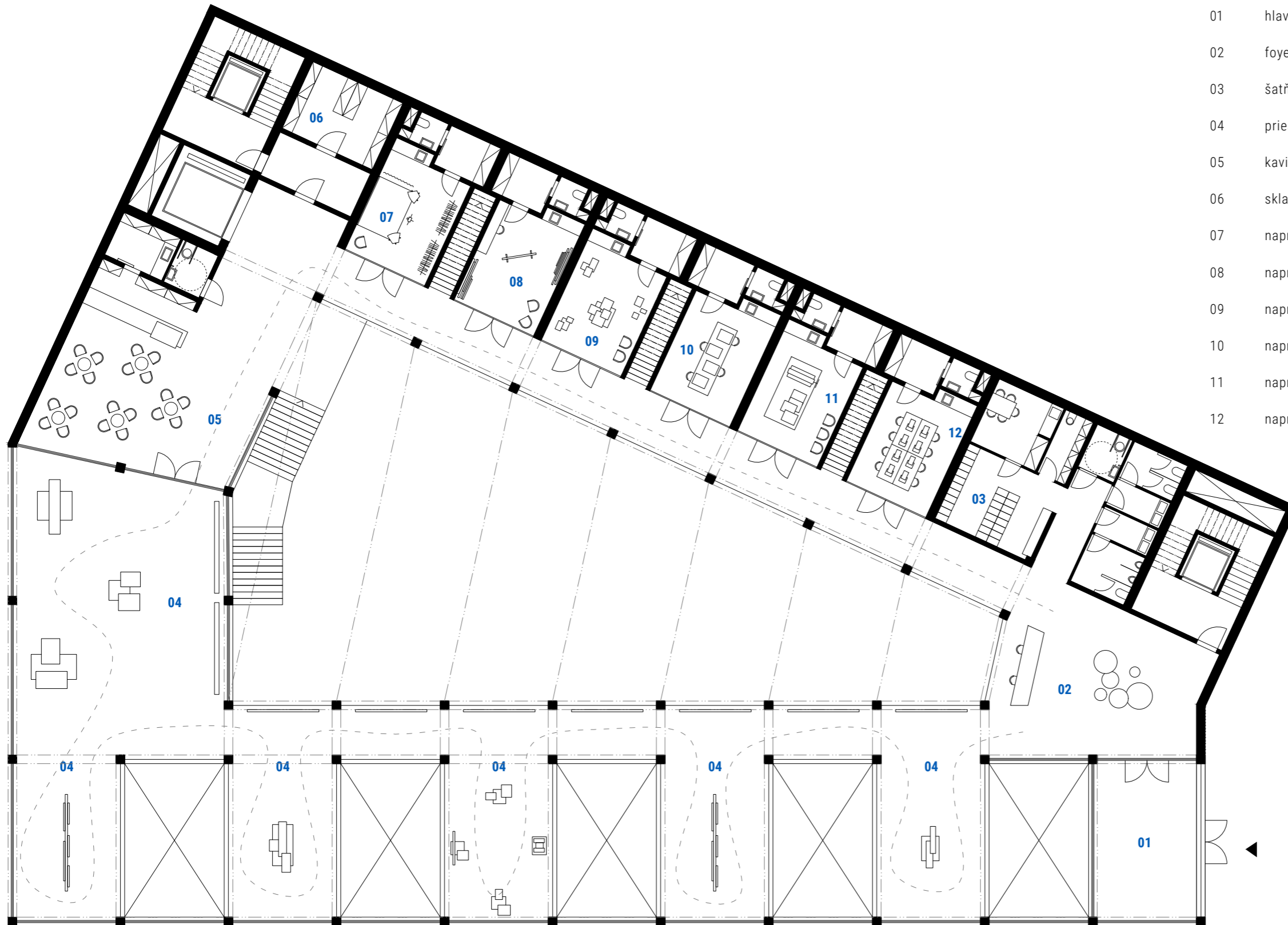
Na prvom nadyemnom podlaží sa nachádzajú ateliéry pre umeleckú školu. Sú tu výtvarné ateliéry, dielne na keramiku a veľké atrium pre potreby výstavy galérie alebo výtvarnej školy. Podlažie má svoj samostatný vstup ktorý budú používať len žiaci umeleckej školy a účastníci kurzov.

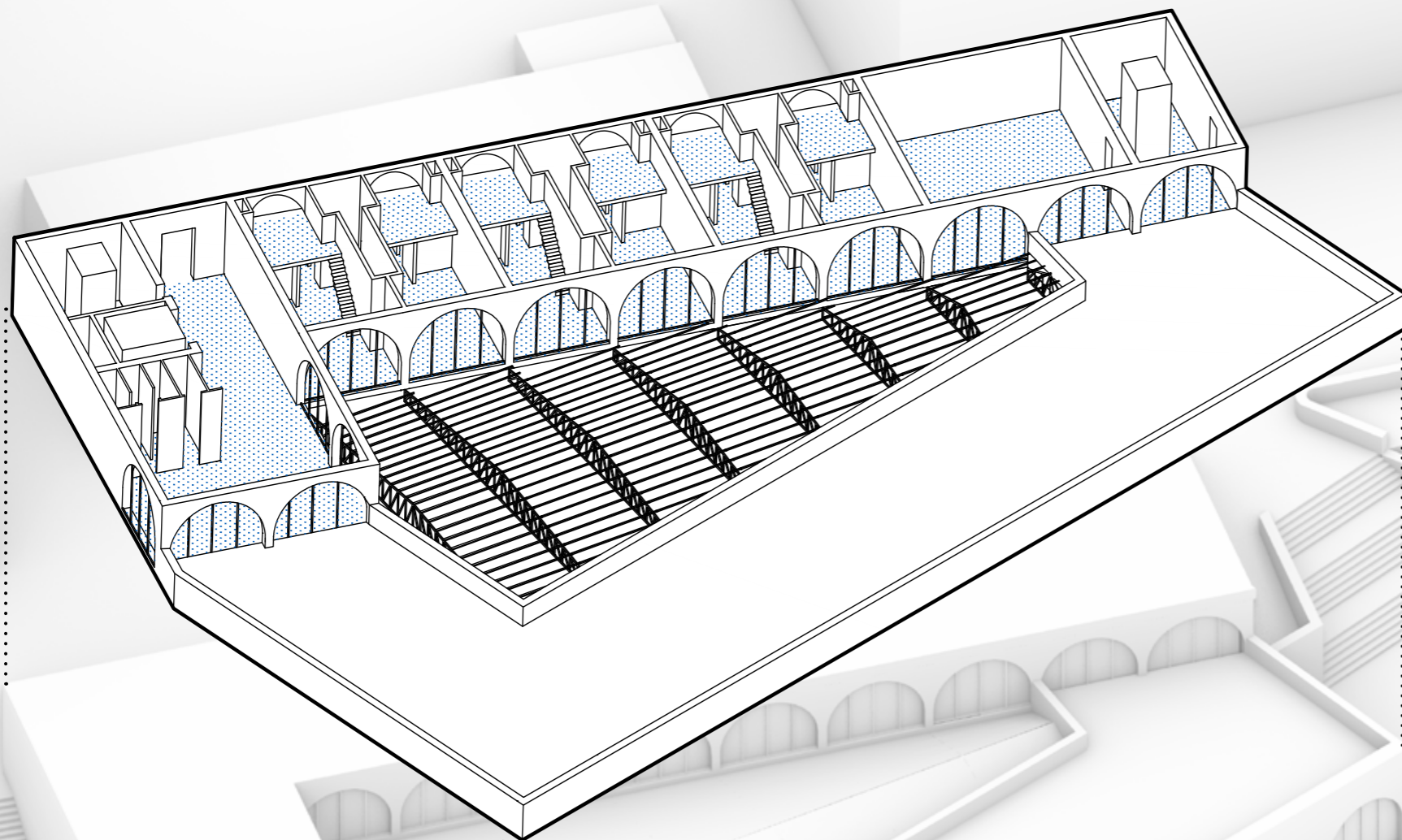
- 01 hlavný vstup s miestom na čakanie a automatmi na občerstvenie
- 02 šatňa s uzamykateľnými skrinkami
- 03 výtvarný ateliér s vysokým stropom do galérie
- 04 výtvarný ateliér s nižším stropom
- 05 kabinet lektorov
- 06 dielňa a sklad pre účely galérie
- 07 keramická dielňa, drevárska dielňa, sochárska dielňa
- 08 sklad odpadu
- 09 nákladný výťah
- 10 serverovňa
- 11 TZB - záložný zdroj, rozvodne el. silno prúd, slabo prúd

Na druhom nadzemnom podlaží sa nachádza hlavný vstup do galérie prístupný z kultúrneho predprostoru. Po vstupe do objektu sa návštevníkovi naskytne niekoľko priehľadových osí. Osa priehľadu cez galériu, osa átria a osa ochozu so vstupmi do ateliérov umelcov. Vo foyeri sa nachádza recepcia so šatňou. Pracovníci galérie majú oba vchody pod kontrolou. Návštevník galérie postupne vstupuje na platformy z ktorých je výhľad do výtvarných ateliérov na konci ktorých sa nachádza kaviareň. Ďalej môže pokračovať dole do átria v prípade výstavy výtvarnej školy alebo naspäť po ochoze s možnosťou nahliadnutia do ateliérov hosťujúcich umelcov. Ateliére slúžia ako malé galérie v ktorých sa konajú výstavy alebo workshopy.

- 01 hlavný vstup do galérie
- 02 foyer s recepciou
- 03 šatňa s uzamykatelnými skrinkami
- 04 priestory galérie s priehľadmi do výtvarných ateliérov v 1NP
- 05 kaviareň so zázemím
- 06 sklad
- 07 napr. fotoateliér
- 08 napr. ateliér výtvarníka
- 09 napr. sochársky ateliér
- 10 napr. kurz typografie
- 11 napr. kurz sieťotlače
- 12 napr. kurz šitia

V treťom nadzemnom podlaží sa nachádza administratíva pre galériu a ateliéry. Taktiež je tu technický vstup pre manipuláciu s väčšími umeleckými dielami. Nákladný výtah prepája všetky poschodia a umožňuje dopravu zbierky do átria 1NP alebo do priestorov galérie. Na podlaží sú taktiež byty pre hosťujúcich umelcov. Každé dva byty majú vlastný vstup. Stavba sa zo smeru obytnej časti prispôbuje charakterom radových domov. Na podlaží sa nachádza taktiež multifunkčná miestnosť pre účely prednášok či workshopov pre 80 ľudí. Stavba disponuje pochozdiou strechou.

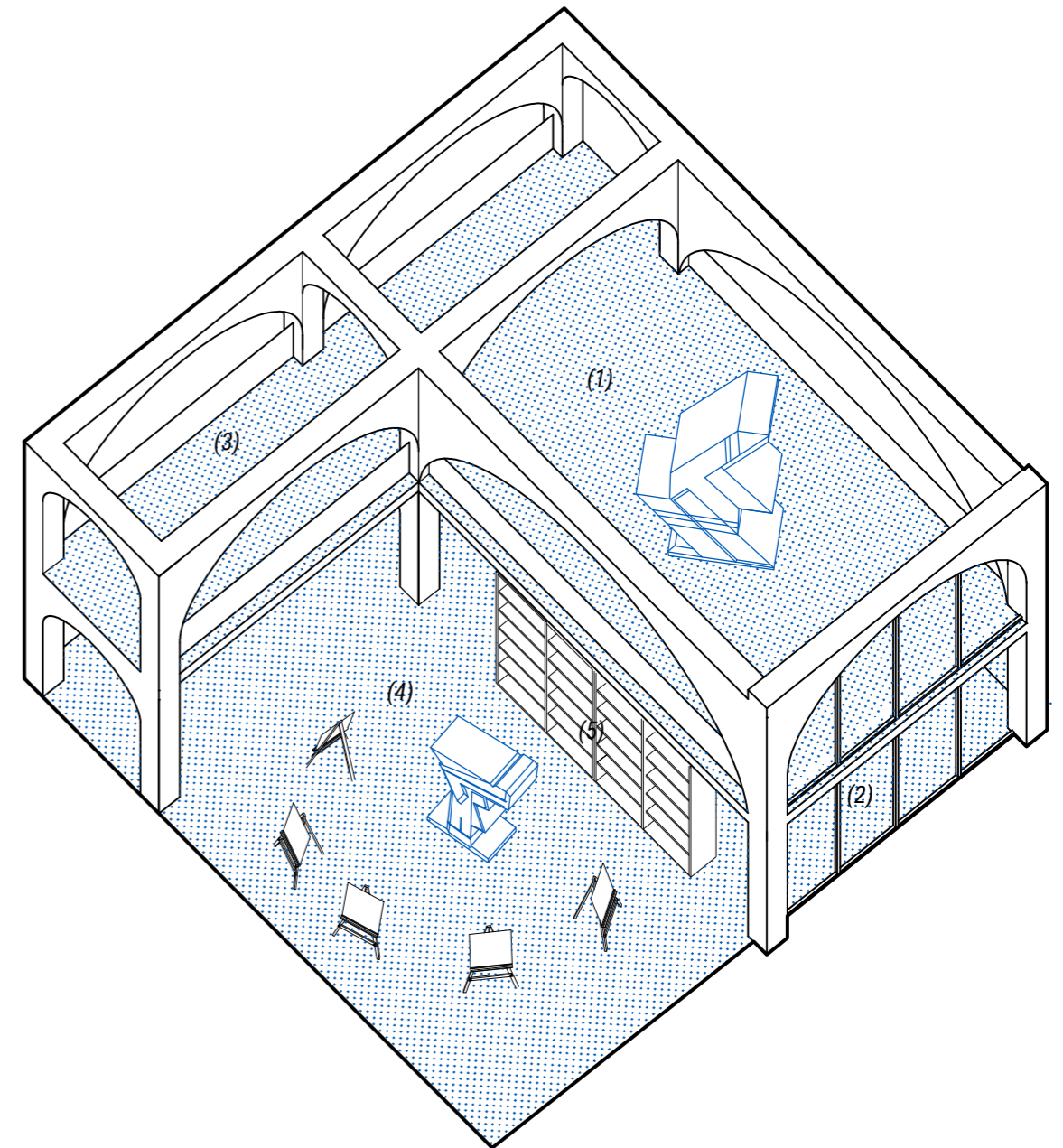
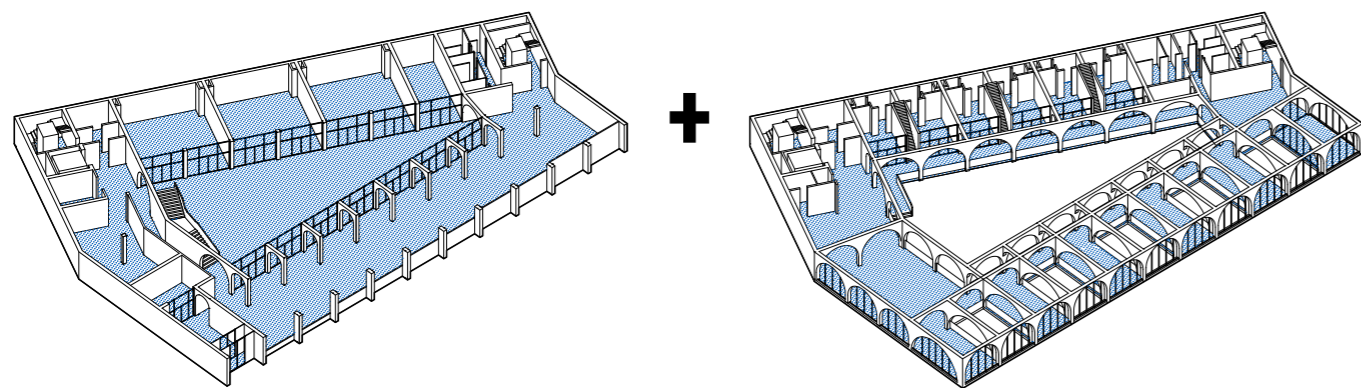
- 01 administratíva
- 02 manipulačný priestor pre nákladný výťah
- 03 byt pre hosťujúceho umelca so spacím poschodím
- 04 multifunkčná miestnosť na prednášky,workshopy
- 05 únikové schodiská
- 06 pochodia strecha

PREPOJENIE

Samotným architektonickým konceptom stavby je prepojenie. Teória prelínania je do stavby kultúrneho centra pretavená pomocou priestorového prepojenia určitých priestorov. Medzi 1NP a 2NP prebieha prelínanie priestorov umeleckej školy a galérie. Spôsob ako tieto dve funkcie prepojiť, aby bolo dosiahnuté zdieľanie umeleckého priestoru.

Samotná konštrukcia z oblúkov vytvára vznešenú, monumentálnu atmosféru. Podporuje priehľady celou stavbou aby funkcie boli pocitovo aj vizuálne čo najviac prepojené. Priehľad galériou je gradovaný. Priestory galérie sa nachádzajú na vysunutých platformách (1) pod ktorými sú priestory učebne (2) pre výtvarné kurzy. Pohyb po galérii prebieha po ochoze okolo átria (3). Zbierka obrazov bude vystavená na paneloch aby bola zaručená čo

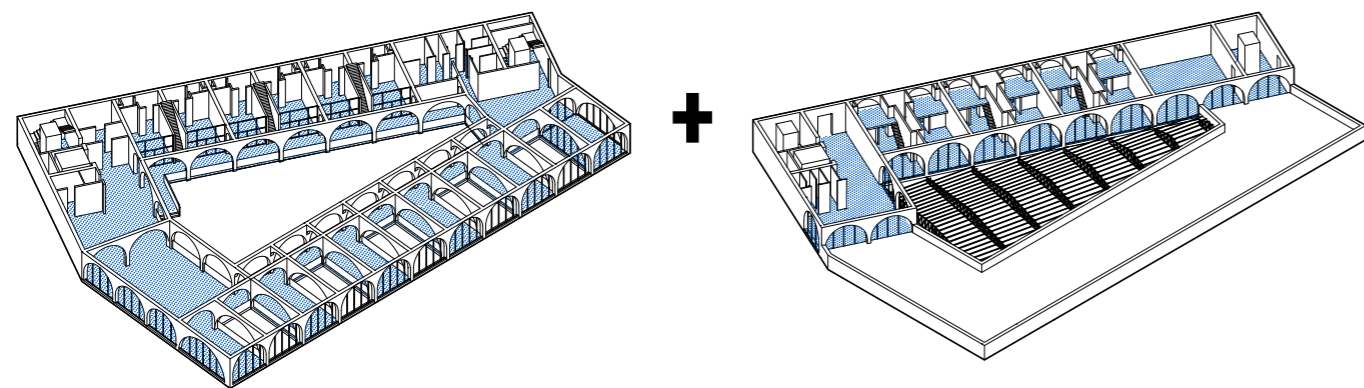
najvyššia flexibilita priestoru. Otvorený priestor cez dve poschodia (4) ponúka nielen pocitové a vizuálne prepojenie, prírodné osvetlenie v miestach kde sa na fasáde terén dvíha ale taktiež možnosť vytvárať inštalácie väčších merítok ktoré sa následne stanú súčasťou galérie. Priestory výtvarných kurzov sú pocitovo predelené nábytkom s úložným priestorom (5).

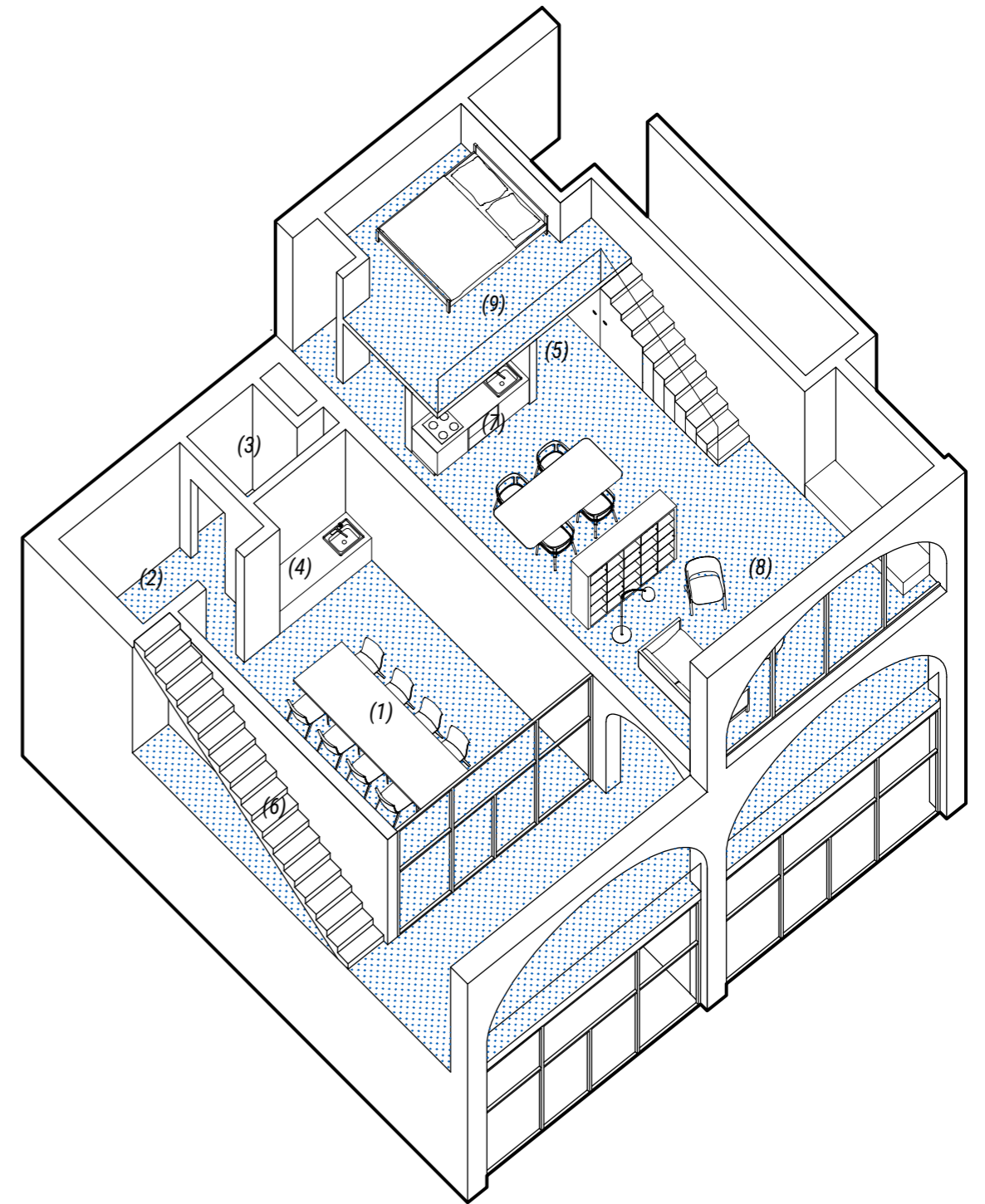
PREPOJENIE

Medzi 2NP a 3NP prebieha prelínanie priestorov pre umelca. Vlastný ateliér ako paralela k ateliéru O.H.Hajeka. Doslovné zžitie sa s umením, so svojou záľubou či živobytím.

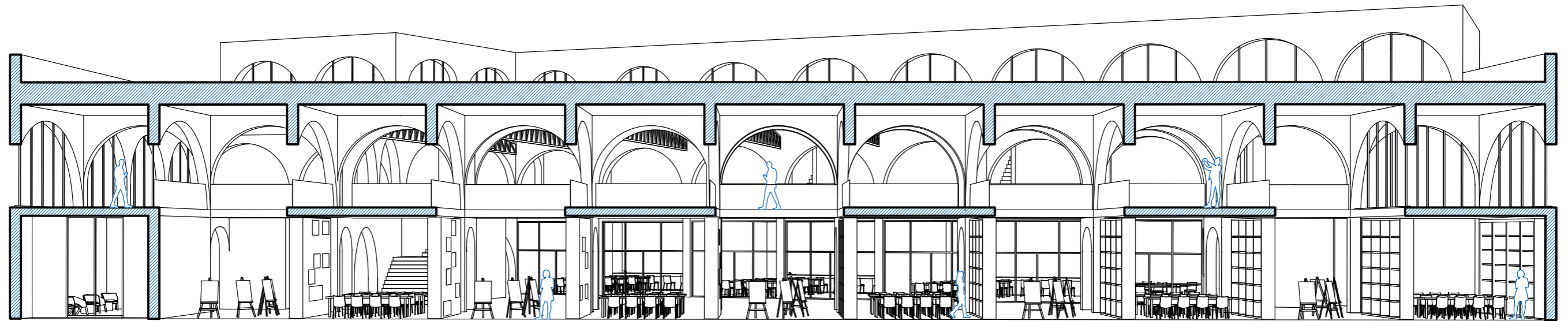
Umelci majú možnosť prenajať si na istý čas jednotku ktorá sa skladá so samostatného ateliéru (1) so zázemím (2), toaletou (3), pracovnou plochou s umývadlom (4) a bytu (5). Umelec si môže voľne ateliér upravovať. Všetky využiteľné plochy sú mu k dispozícii. Má možnosť zavrieť sa do ateliéru a tvoriť v súkromí, prezentovať proces svojej tvorby v podobe umeleckého performance kedy na samotnej vernisáži tvorí umelecké dielo, alebo môže ponúkať workshopy na ktorých priblíži svoj proces tvorby a predstaví nové techniky či postupy žiakom výtvarnej školy alebo verejnosti.

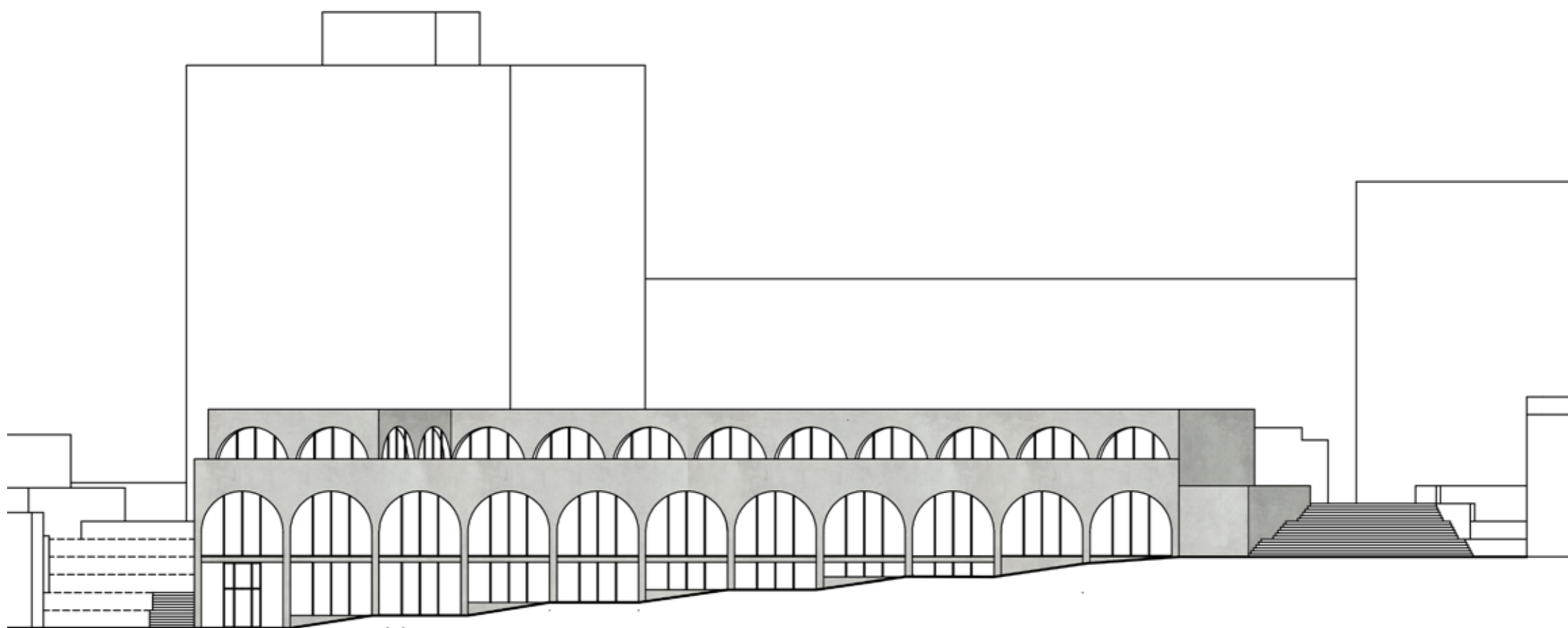
Schodiskom prístupným z ochozu (6) atria je prístup do dvoch obytných jednotiek. Byt sa skladá z kuchyne (7) obytnej časti (8) a spacieho poschodia (9).

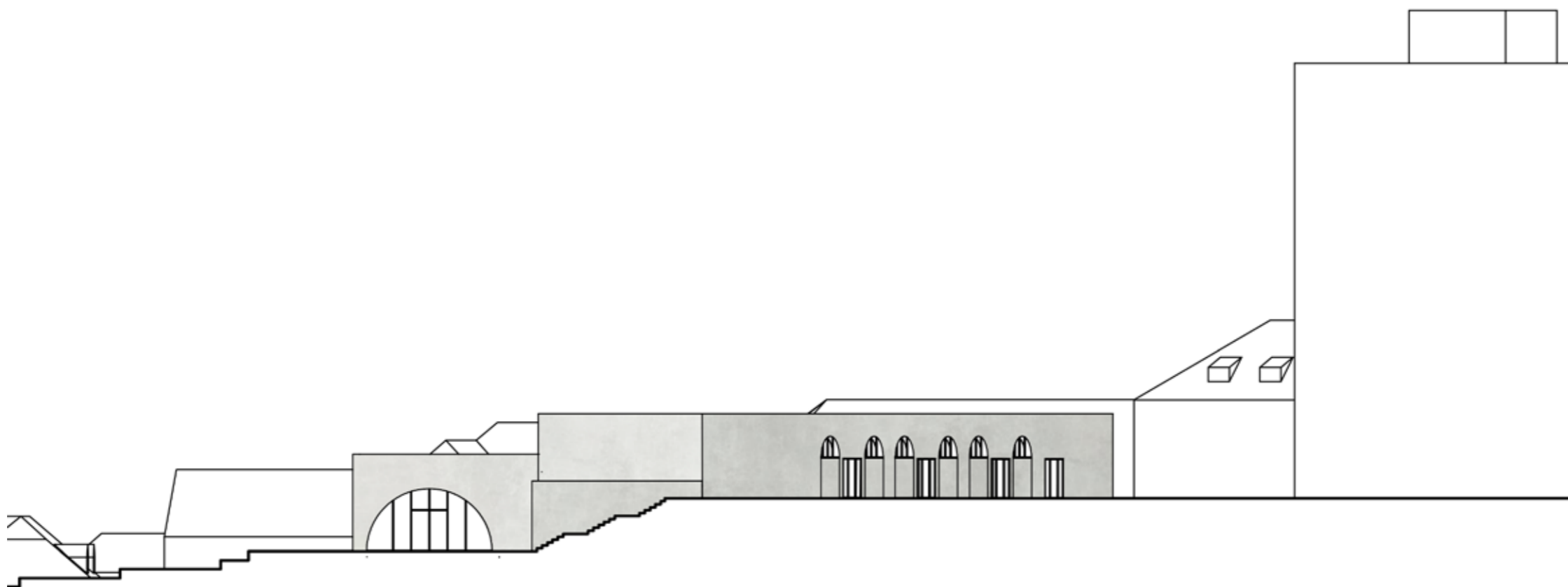
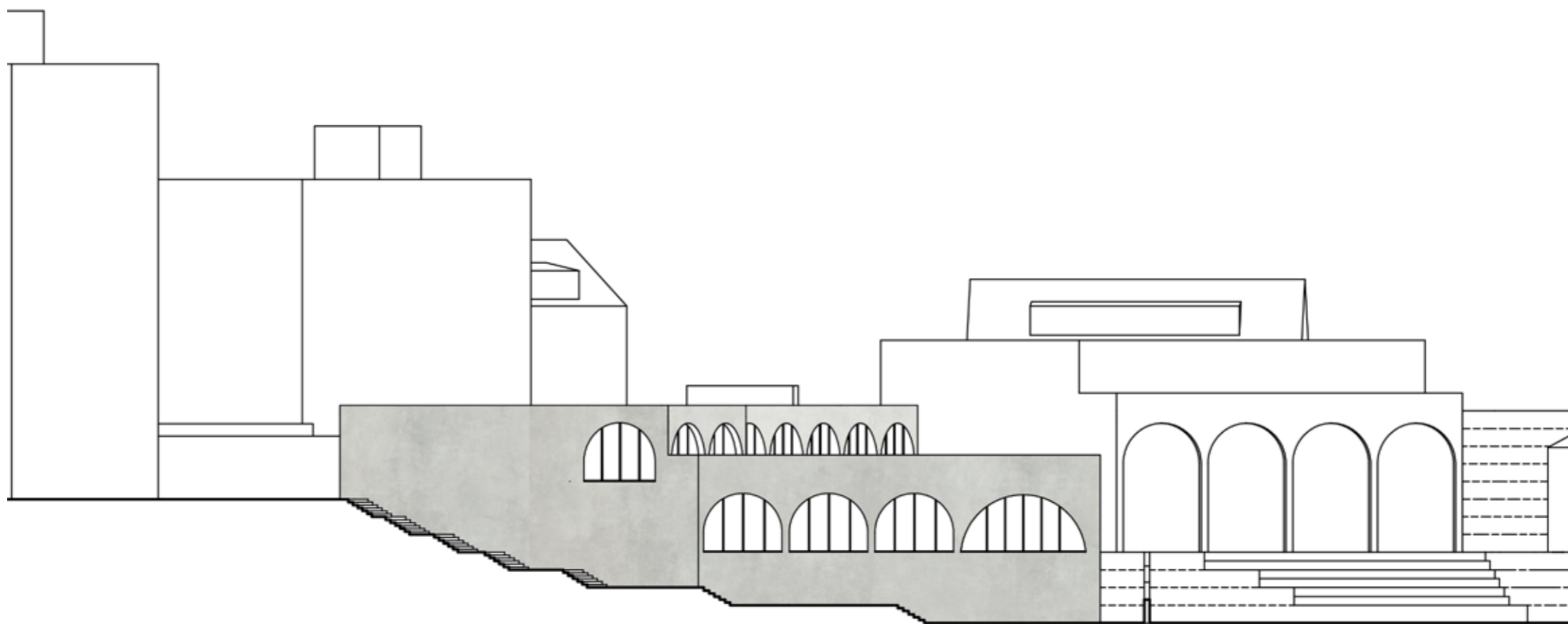
PERSPEKTÍVNY REZ

POHLÁDY M1:300

POHLÁDY M1:300

Pohľad na kultúrny predprostor galérie. Objekty spolu vytvárajú nový verejný priestor v ktorom môžu ľudia tráviť svoj voľný čas. Stavby tvoria pevnú hranicu a vďaka tomu sa nemení charakter parku ktorý bol historicky vždy vymedzený.

Priestory výtvarných ateliérov v 1NP. Vďaka priestoru cez dve poschodia sa do ateliéru dostáva maximum svetla. Miestnosti sú navzájom prepojené koridorom z ktorého môžu skupiny navzájom komunikovať. Priestory sú multifunkčné, ničím neobmedzené. Priehľad z galérie do ateliéru nie je len z dôvodu svetla alebo komunikácie, taktiež to ponúka ďalšiu dimenziu, perspektívu pozorovania umeleckého diela.

Pri vstupe do galérie sa návštevníkovi naskytie priehľad cez celý priestor. Stavba sa riadi dvoma ústrednými osami ktorými vedú ochozy prepájajúce všetky priestory. Dizajn recepcie svojím materiálom, tvarom a reliéfom odkazuje na tvorbu O.H.Hajeka

zimní semestr 2019 / 2020

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Patrícia Sičáková

datum narození: 30.03.1993

akademický rok / semestr: 2019/2020

obor: Architektura a urbanismus

ústav: 15118 Ústav nauky o budovách

vedoucí diplomové práce: Boris Redčenkov

téma diplomové práce: Kulturní centrum Prachatice

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Předmětem zadání je návrh Kulturního centra v Prachaticích.

2/ Pro AU/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Stavební program bude vycházet z analýz a rozborů lokality, kulturních institucí a referencí.

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

-Autorská zpráva

-Schéma koncepce návrhu

-Vizualizace

-Situace 1:2000 – 5000

-Půdorysy, řezy a pohledy 1:100 – 200

(měřítka a obsah výkresů se mohou po konzultaci s vedoucím v průběhu práce měnit)

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

-Fyzický model

-Portfolio

-Výstavní plakát

-CD

Datum a podpis studenta 30.09.2019

30.9.2019

Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT

11.10.2019

registrováno studijním oddělením dne

2.10.2019

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT: Patrícia Sičáková

AR 2019/2020, ZS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: KULTÚRNE CENTRUM PRACHATICE

(ČJ)

(AJ) CULTURAL CENTER PRACHATICE

JAZYK PRÁCE: SLOVENSKÝ

Vedoucí práce:	doc. Ing.arch. Boris Redčenkov	Ústav: 15118
Oponent práce:	Mgr.A. Milan Hakl	
Klíčová slova (česká):	Kulturní centrum, Prachatice, Otto Herbert Hájek, galerie,	
Anotace (česká):	Témou diplomovej práce je kultúrne centrum v Prachaticích. V centre sa nachádza galéria Otta Herberta Hájka, ateliéry pre výtvarnú školu a ateliéry pre hosťujúcich umelcov. Hlavnou myšlienkou je prepojenie týchto funkcií ako paralela k samotnému vývoju umelca. Od žiaka výtvarnej školy, cez aktuálne tvoriacich umelcov po uzavretú umeleckú tvorbu O.H.Hájka. Kultúrne centrum tvorí kultúrny súbor spolu s novým kinom pre Prachatice. Kino slúži primárne na premietanie filmov ale taktiež pre divadelné inscenácie, prednášky a koncerty. Celý súbor stavieb naväzuje na historický Štěpánčin park ktorý ohraničuje a tým sa stáva ďalšou platformou pre kultúrne akcie.	
Anotace (anglická):	The topic of diploma thesis is the cultural center in Prachatice. The center include gallery of Otto Herbert Hajek, art school and guest artist studios. The main idea is to link these functions as a parallel to the artist's development. From a pupil of art school, through current artists to the closed artwork of O.H.Hajek. The cultural center consists of cultural complex together with a new cinema. The cinema serves primarily for screening films, but also for theatrical productions, lectures and concerts. The whole set of buildings communicate with historical Štěpánčin park, which becomes another platform for cultural events.	

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 10.01.2020

podpis autora-diplomanta

